ГОЛОС УКРАЇНИ

Влада — Радам!

Газета Верховної Ради України ◆ № 117 (367) ◆ Середа, 24 червня 1992 року ◆ Ціна 2 крб.

Читайте в номері

12 13

АКТУАЛЬНІ ДІАЛОГИ: ЩО РОБИТИ ДАЛІ?

На запитання кореспондентів відповідають Олександр Мороз і Сергій Плачинда.

СПІЛЬНЕ комюніке про встановлення дипломатичних відносин підписали у штаб-квартирі ООН в Нью-Йорку надзвичайні і повноважні посли, постійний представник України при ООН Віктор Батюк і постійний представник Марокко при ООН Ахмед Снуссі. Відбулася чергова подія в дипломатичному визнанні України. Уже близько 80 країн встановили з нею дипломатичні відносини і цей процес триває. Це свідчить про те, що Україна упевнено і надійно ввійшла до співтовариства націй.

ДОМОВИЛИСЯ ПРО ДОГОВІР

Офіційні зустрічі

23 червня, напередодні зустрічі президентів, до журналістів вийшов прес-секретар Бориса Єльцина В'ячеслав Костіков і повідомив, що на цій зустрічі російська сторона пропонує обговорити кілька блоків питань: політичний, економічний, військовий, фінансовий тощо. Росія хотіла б, зокрема, чітко визначити статус стратегічних сил розташованих на території України, принцип розв'язання проблеми Чорноморського флоту, допомоги під час розподілу безготівкового карбованцевого обігу так, щоб розв'язати питання введення Україною своєї валюти, не зашкоджуючи інтересам Росії. Прагнутиме Росія також розширити договірно-правову базу двосторонніх відносин і затвердити перелік першочергових угод і договорів. «У ході переговорів Росія виступатиме як держава, що є продовжувачем СРСР і цей статус Росії визнаний світовим співтовариством і Україна, раз вона проголосувала також за збереження за Росією місця в Раді Безпеки ООН», — сказав він і додав, що Росія, хоче, щоб Україна до кінця цього року ратифікувала договір про стратегічне наступальне озброєння і нерозповсюдження ядерної зброї, а до 1994 року вивела зі своєї території стратегічну ядерну зброю.

На думку В. Костікова, велике значення матимуть фінансово-економічні відносини, бо Україна вводить свої гроші і наполягає сьогодні на фізичному перерозподілі майна, як всередині, так і за кордоном колишнього СРСР. «Головною ж метою зустрічі є укладання повномасштабних політичних договорів між Україною і Росією. Російська сторона прагнутиме вияснити ставлення України до СНД, бо на сьогодні Україна не підписала 40 від-

(Закінчення на 3-й стор.).

СОНЦЕ СВІТИТЬ КРІЗЬ ВІКИ

Рік нинішній у духовному житті України по праву можна назвати роком Миколи Віталійовича Лисенка. 150-річчю з дня народження основоположника української класичної музики, фольклориста і громадського діяча було присвячено немало концертів, творчих і наукових зібрань музикантів, музикознавців, діячів культури. Своєрідним апофеозом цієї симфонії всенародної любові стали минулі п'ятниця, субота та неділя: на Полтавщині пройшов Всеукраїнський фестиваль музики, пісні, танцю.

Свято розпочалося на батьківщині великого композитора, у Гриньках Глобинського району. Хлібом-сіллю зустріли господарі гостей, членів оргкомітету на чолі з міністром культури, народною артисткою України Л. Хоролець. А затим фестиваль перемістився у міста і села області, надвечір — на Співоче поле Марусі Чурай у Полтаву. Палкі оплески глядачів не стихали всі три дні — так тепло й гостинно приймали полтавці професіональних і самодіяльних артистів, яких з'їхалось до міста кілька тисяч. І всіх, хто виступав зі сцени чи сидів у залі під відкритим небом, єднала любов до великого композитора, до нашої пісні і думи.

(Закінчення на 9-й стор.).

ПОЗДОРОВЛЕННЯ З НАЦІОНАЛЬНИМ СВЯТОМ КАНАДИ

1 липня народ Канади відзначатиме велике національне свято — 125 річницю утворення канадської конфедерації. У зв'язку з цим Президент України Леонід Кравчук надіслав Генерал-губернаторові Канади Рамону Джону Гнатишину привітання, в якому вітає всіх громадян Канади з великим національним святом.

Від імені народу України Леонід Кравчук передав найщиріші почуття поваги до народу дружньої нам Канади, побажання щастя, благополуччя і миру кожній канадській родині, подальшого процвітання країні Кленового листу.

• • •

Прем'єр-міністр України Вітольд Фокін у привітанні Прем'єр-міністрові Канади Б. Малруні висловив сподівання, що історичні зв'язки, які склалися і об'єднали наші дві країни, будуть і надалі зміцнюватися і поширюватися, наповнюючись новим змістом. Він запевнив, що уряд України і надалі всіляко сприятиме розбудові якісно нових українсько-канадських відносин на взаємну користь наших держав і народів, в інтересах усього міжнародного співтовариства.

Парламентська хроніка

КОЛИ ВІДСТУПАТИ НІКУДИ

Ранкове засідання 23 червня

Судячи з усього, Верховній Раді хронічно не вистачає часу для прийняття і розгляду рішень, котрі аж ніяк другорядними не назвеш. Варто лише згадати, з яким запізненням слухалося питання забезпечення сільського господарства пальним для техніки на період проведення сільськогосподарських робіт, й одразу мимоволі виникає порівняння з пожежною командою. Й хоча пряма вина у цьому зволіканні за Кабінетом міністрів, однак і вищий законодавчий орган не повинен забувати, з яким урядом йому доводиться працювати. Адже мав не одну можливість переконатися, що навіть при постійному підштовхуванні його не завжди вдається зрушити з місця. І ось події вчорашнього дня — ще одне підтвердження того, що Кабінет міністрів не завжди тримає, так би мовити, руку на пульсі життя держави. Щоправда, і парламентарії, а в першу чергу ті, які називають себе аграріями, дещо відстають від життя. Очевидно, саме тому Президент України Леонід Кравчук змушений був звернутися до Верховної Ради України з документом «Про заходи щодо оздоровлення економіки сільського господарства України».

Як зазначається в ньому, внаслідок неконтрольованого зростання заробітної плати і цін у промисловості витрати у сільському господарстві на техніку, послуги зросли в 17,7 раза, а ціни на продукцію тваринництва — у 5,3 раза. За п'ять місяців цього року збитки у сільськогосподарському виробництві сягнули 56 мільярдів карбованців, заборгованість за кредитами становить 21 мільярд карбованців. Село, по суті, стало неплатоспроможним, а рівень заробітної плати селянина — утричі менший, ніж у промисловості. Із втратою будь-якої зацікавленості сільськогосподарського виробника в збільшенні виробництва продукції в Україні розпочався зворотний процес. Тобто відбувається масове зменшення поголів'я худоби і птиці, що ставить під загрозу забезпечення продовольством населення не лише в цьому, а й у наступних роках. Тому, як вважає Президент, одним із можливих заходів для виходу з кризового стану є надання державних дотацій виробникам тваринницької продукції, часткове відшкодування витрат на придбання пально-мастильних матеріалів і електроенергію та індексація оборотних коштів колгоспів і міжгосподарських організацій на рівні промислових підприємств. Всього ж на оздоровлення економіки сільського господарства терміново потрібно спрямувати 338 мільярдів карбованців.

Як відомо, таких коштів у державному бюджеті немає. Тому як виняток пропонується зробити надзвичайно важкий, але єдино можливий крок — віднести зазначені суми на внутрішній державний борг. Безумовно, такий хід приведе як до позитивних, так і до негативних наслідків. Однак депутатів поставлено перед фактом, і далі відступати нікуди. Це стало зрозуміло вже з перших хвилин обговорення запропонованого документа. Більшість з парламентаріїв спершу взагалі пропонувала затвердити його без обговорення. І вже ніхто під час ранкового засідання не згадував про те, що дотація тільки розбещує сільськогосподарського виробника. Більшість була за те, щоб надати її для оздоровлення економіки сільського господарства України. Обговорення цього питання продовжилося на денному пленарному засіданні Верховної Ради.

Василь ТУГЛУК.

Актуально

Траурний серпанок

«Заяви російського керівництва щодо подій у Бендерах, а також дії 14-ї армії свідчать, що Росія претендує на роль жандарма в співдружності незалежних держав»,— заявив у молдовському парламенті Президент Снєгур. Він закликав депутатів прийняти документ, де б ситуація на Лівобережжі характеризувалася не інакше, як «неоголошена війна Росії проти Молдови». У свою чергу Президія Верховної Ради республіки виступила із зверненням про допомогу і підтримку до народів і парламентів світу. У ньому також говориться про необхідність направити до зони придністровського конфлікту міжнародних спостерігачів.

Тим часом у Придністров'ї оголошено триденний траур у пам'ять про жертви останніх боїв. Зростає кількість біженців з регіонів бойових дій до Тирасполя та у напрямку українського кордону.

Перепочинок війни

Із Єревана й Баку одночасно повідомляють про відносне затишшя і припинення великомасштабних боїв у Нагірному Карабасі й на вірмено-азербайджанському кордоні. Сторони підраховують перемоги і втрати. З Міністерства оборони Азербайджану передали, що азербайджанцям вдалося відбити у вірмен 27 населених пунктів. У кожному з них терміново створено військові комендатури для запобігання грабежам і мародерству.

Парламент Вірменії розглядає ситуацію, що склалася у Нагірному Карабасі та навколо нього.

Двовладдя?

Про створення штабу порятунку Вітчизни оголошено у столиці Таджикистану Душанбе. Як говориться у розповсюдженій з цього приводу заяві, головне завдання нового органу полягає у тому, щоб зупинити кровопролиття у Курган-Тюбинській та Кулябській областях, а також відвернути загрозу розколу країни. До штабу ввійшли представники різних політичних партій і рухів, серед них й Ісламська партія відродження. Його рішення обов'язкові для виконкомів районних Рад, що знаходяться у зонах конфліктів. Тим часом у республіці наростає хвиля критики на адресу нинішнього таджикистанського Президента Набієва.

За повідомленнями наших власних кореспондентів та зарубіжних інформагентств.

ЧОТИРИ ГОДИНИ ДО МИРУ І ЗЛАГОДИ

Нотатки із спільного засідання Президій Верховних Рад України та Республіки Крим

Хіба не кожному з нас болить все те, що твориться в Нагірному Карабасі? Хіба не пече полум'я пожежі, що скинулось поряд, у сусідній Молдові? І хіба не кидає в жар на одну лише думку, що подібне може статися і в нас?

А хочеться, дуже комусь хочеться, як сказав, відкриваючи спільне засідання Президій Голова Верховної Ради України І. Плющ, щоб і в нас було неспокійно, щоб і тут до крові чубилися люди. «Нам не потрібні експерти з інших країн, — зазначив Іван Степанович. — У нас досить своїх фахівців, щоб розібратися з кримськими проблемами, в народу вистачить здорового глузду, щоб вийти із складнощів, в які потрапили ми по дорозі до волі й незалежності».

НАДІЯ

Київська зустріч членів Президій Верховних Рад України і Республіки Крим стала продовженням тієї, що відбулася в Ялті. Тоді вдалося знайти спільну мову з багатьох питань, що породили суперечку між Кримом та всією Україною. Вдалося, та не в усьому. Можливо, було б і достатньо тих домовленостей для повної злагоди, якби не сили, що провокують жителів півострова до сепаратизму, — як внутрішня «п'ята колона», так і зовнішня, якій не спиться, аби тільки погріти руки на чужих бідах.

Отож, щоб вибити козирі з рук наших «друзів», довелося ще раз зібратися членам Президій, щоб обговорити в деталях Закон про розмежування повноважень між органами державної влади України і Республіки Крим. До цього над ним добре попрацювала робоча група Верховних Рад, а щоб тут не було ніяких неясностей і підозр, запросили на засідання народних депутатів і голів міських та районних Рад Криму.

Після вступного слова І. Плюща з короткою промовою виступив перший заступник Голови Верховної Ради України В. Дурдинець. Ось, якщо коротко, головні тези Василя Васильовича.

Хочу підкреслити, сказав він, відкритість нашої спільної роботи, бажання уникнути підозрінь, недовір'я один до одного, сконцентрувати і об'єднати наші зусилля на пошук вирішення поставленого перед нами завдання. Наша позиція: це лінія конструктивізму і компромісу, яка відповідає інтересам послідовного утвердження національної державності України та надіям переважної більшості населення Криму. Спірні питання, назрілі проблеми розв'язувати тільки цивілізованим шляхом, правовим, а не силовим чином. Ми можемо показати світові, підкреслив В. Дурдинець, що молода незалежна Українська держава в цей складний час, коли в багатьох регіонах колишнього Союзу і за його межами ллється кров, коли міжнаціональні конфлікти не можуть зупинити навіть міжнародні організації та посередники, здатна мирно і цивілізовано вирішувати спірні питання. Всіх нас об'єднує головне: зберегти єдність, неподільність і територіальну цілісність України, громадянський мир і злагоду в державі та її невід'ємній складовій частині — в Криму.

Оцінюючи законопроект про розмежування повноважень, підготовлений робочою групою, який має стати предметом обговорення, В. Дурдинець назвав його хорошою основою для подальшої роботи. Маю на увазі, сказав він, що проект Закону повинен бути двоєдиним і, констатуючи повноваження Криму, він мусить містити і чіткий перелік виняткових повноважень вищих державних органів України.

А ось позиція Голови Верховної Ради Республіки Крим М. Багрова. Він теж дав позитивну оцінку першої зустрічі в Ялті, підкресливши, що її результати схвально зустріла абсолютна більшість кримчан. І все ж, зауважив Микола Васильович, я не схильний ідеалізувати ситуацію, оскільки певне внутрішнє напруження в Криму зберігається. Викликане воно діяльністю окремих політичних сил та відсутністю гарантій у вирішенні ряду питань щодо статусу Криму. Тому кримська делегація прибула на другу зустріч з надією і прагненням продовжити конструктивну роботу, вийти на прийняття підсумкового документа, основа якого, причому добротна, вже є. Вважаю, сказав керівник кримської делегації, що головне, заради чого ми сюди приїхали, — це домовитися в основних питаннях розмежування повноважень і цим самим перевести наші відносини в нове русло. Одержавши економічну самостійність Республіки Крим, ми тим самим готові ще раз підтвердити, що Крим не претендує на політичну і міжнародну правосуб'єктність. Торкаючись питання про референдум, М. Багров сказав, що сьогодні багато з тих, хто виступає за незалежність Криму, зв'язує це поняття з його економічною самостійністю. Отже, розв'язавши економічний блок питань за умови розмежування повноважень, можна буде висловити однозначну позицію про недоцільність проведення референдуму. А якщо врахувати, що саме така позиція підтримується трудовими колективами, то питання про референдум можна зняти з порядку денного.

ПЕРЕГОВОРИ

Здавалося, чого простіше: раз обидві сторони прагнуть одного й того ж, що їм може стати на заваді? Однак політика — не пряма дорога, викрутаси долі даються взнаки на кожному кроці. Ось і тут: одне діло, коли розмова ведеться в спокійній обстановці, люди прагнуть почути одне одного, а друге — коли за спиною повноважних представників Верховних Рад України і Криму — вирують натовпи, мегафонні ревища, перекошені від люті обличчя. Отож треба виробити настільки точні документи, щоб жоден опонент не зміг обернути їх на свою користь, не повів людей слизькою дорогою власних амбіцій й групових інтересів.

Копітлива робота почалася. Дискусія зав'язалася вже з самої назви документа. Зійшлися на тому ж варіанті, що був запропонований робочою групою з самого початку, — «Про розмежування повноважень між органами державної влади України і Республіки Крим». Саме «між органами державної влади», а не «між Україною та Республікою Крим». Нюанс, як неважко помітити, дуже суттєвий.

Однак найбільшими бар'єрами, як і передбачали напередодні депутати і фахівці, були дві статті: про громадянство і власність. Вони й забрали основний час засідання — десь три з гаком години. Сказати, що дискусія велася геть толерантно, було б неправдою — були тут і спалахи емоцій, і намагання викрити в тій чи іншій стороні якісь приховані інтриги і інтереси, однак переважною більшістю членів Президій тут же рішуче відкидалися закиди про будь-які підводні камені, а слово «довір'я» дедалі частіше лунало в залі.

І знову ж, як не дивно сходилися саме на тих варіантах, які з самого початку пропонувала робоча група. Таким чином, формулювання про громадянство звучить так: «Кожний громадянин Республіки Крим є громадянином України».

Розв'язано і спірне питання про власність. Одним словом це формулювання не окреслиш, але, на думку учасників засідання, надання кримчанам економічної свободи повинно задовольнити жителів краю повною мірою.

РЕЗУЛЬТАТ

Підсумки засідання Президій Верховних Рад України і Республіки Крим закріплено спільним протоколом. Однак це тільки етап до встановлення повного довір'я і взаєморозуміння між жителями України і Криму. Головне — попереду: засідання Верховних Рад України і Республіки Крим, які мають затвердити вироблений документ. Та й то немає гарантій, що після цього стихнуть усі пристрасті довкола «кримського питання». Є в нас досить гарячих голів і в Києві, і в Сімферополі. А якщо врахувати явні підривні дії політичних кіл Росії...

Однак на короткій прес-конференції, що відбулася після засідання, і І. Плющ, і М. Багров були єдиними в оцінці результатів: прийнятий документ після затвердження його Верховними Радами значною мірою зніме соціальну напругу в регіоні, заспокоїть людей, має принести на півострів мир і злагоду.

А що ж референдум? М. Багров висловив ще раз тверду впевненість, що після цього він втратить будь-який смисл, що люди не братимуть у ньому участі, просто не прибудуть до урн і все.

Заспокійлива інформація. Однак, якщо чесно, хотілося б більшого (і про це не раз говорили депутати): якщо Крим одержує широкі повноваження, то його Верховна Рада теж повинна виконати свою обіцянку — відмінити референдум, як такий, що суперечить законам України і містить у собі джерело напруженості не тільки на півострові, а й в усій Україні.

Анатолій КРАСЛЯНСЬКИЙ, парламентський оглядач.

ДОМОВИЛИСЯ ПРО ДОГОВІР

(Закінчення. Початок на 1-й стор.).

...сотків угод в рамках співдружності, а ще в 10 відсотках угод зробила застереження. Але останнім часом намітилось прагнення. України до зміцнення зв'язків у СНД. Російська сторона запропонує Україні об'єднати зусилля для проведення зустрічей глав держав співдружності 6 липня цього року в Москві і прискорити підписання проекту Мінської угоди, що є фактично статусом співдружності», — сказав В. Костіков. Як відомо, цю Мінську угоду було заблоковано рядом держав співдружності як таку, що передбачає створення певної наддержавної структури. Як бачимо, Росія знову повертається до своїх попередніх позицій.

Крім того, обидві сторони, певне, зроблять кроки назустріч, щоб вирішити механізм для врегулювання конфліктної ситуації в першу чергу в Придністров'ї. Тут, як відомо, позиції сторін сьогодні збігаються. Однак далі В. Костіков заявив: «Росія стоїть перед дилемою: або Україна приєднається до угоди в рамках СНД про візовий і митний союз, або Росія буде змушена забезпечити кордон з Україною, бо принцип відкритості кордону за умов порушення однією стороною домовленостей закономірно змушує іншу вживати ходи у відповідь». Повідомив він також і про те, що Росія ніколи не погодиться на розподіл культурних цінностей, бо це зашкодить обом народам. Далі В. Костіков покритикував указ Леоніда Кравчука від 5 квітня цього року про підпорядкування стратегічного ядерного озброєння, розташованого в Україні, її Міністерство оборони, бо це, на його думку, серйозно порушує систему управління стратегічними силами, дезавуює без'ядерний статус України, розмиває відповідальність за стратегічну ядерну безпеку. «Росія наполягатиме на скасуванні одностороннього рішення України», — додав він.

А потім з'явилися президенти. Заяв для журналістів вони не робили, але Леонід Кравчук сказав, що настрій на зустріч — хороший і він хоче, щоб з'явилися і конкретні справи. Борис Єльцин додав, що проблем для обговорення вистачить на цілий день.

Після цього президенти годину говорили наодинці і до журналістів знову вийшов В. Костіков і повідомив, що переговори проходять в дружній і конструктивній обстановці. З його слів стало відомо, що досягнуто узгодженого рішення про підготовку принципово нового, широкомасштабного українсько-російського військово-політичного договору. «Це не означає, що його буде підписано сьогодні, але він готується. Обидві сторони погодилися з тим, що такий договір потрібен і служитиме інтересам обох народів», — зазначив прес-секретар російського Президента. Повідомив він і про те, що з порядку денного зустрічі знято питання про Крим, зате президенти обговорять проблему Чорноморського флоту і прагнутимуть знайти розумне, неемоційне її розв'язання. Крім того, президенти обговорили питання національних валют і домовились, що треба знайти таке його розв'язання, щоб не зашкодити інтересам обох країн. «Президенти домовились відійти від емоційних претензій і приступити до конкретної роботи», — підсумував В. Костіков.

Після двогодинної роботи стало відомо думку про переговори ще кількох чоловік української та російської делегацій.

Прем'єр-міністр Росії Єгор Гайдар сказав: «Підсумки переговорів прогнозувати не варто, бо вони залежать, як на мене, від того, наскільки ми виявимося готовими до компромісу. Мені хотілося б, щоб нам вдалося врегулювати питання диспозиції, що склалася у взаємних українсько-російських поставках. За 5 місяців цього року поставки нафти з Росії на Україну виконано на 100 відсотків, по вугіллю практично на 100 відсотків, по золоту і по газу понад 100 відсотків. На жаль, в поставках з України виконання п'ятимісячної норми складає по трубах 37 відсотків, по стальному прокату 31 відсоток. Як наслідок, створилося негативне сальдо платіжного балансу України з Росією: близько 100 мільярдів карбованців. Звичайно, ми сподіваємося, що це тимчасово і становище вдасться поправити.

Міністр закордонних справ України Анатолій Зленко підтвердив слова В. Костікова про те, що переговори проходять в дружній і конструктивній роботі і додав, що створено чотири робочі групи: з військово-політичних, фінансово-економічних, договірних і гуманітарних питань і міжпарламентських зв'язків.

Віце-прем'єр України під час першої перерви заявив: «Ми не зовсім задоволені ходом переговорів, бо Росія дещо змінила свою позицію щодо розрахунків між Україною і Росією. Після введення нашої валюти Росія зробить жорсткішою систему розрахунків і конвертизації гривни. Я сказав російській делегації, що таким чином можна погіршити режим українсько-російської торгівлі. Можливо, нам вдасться узгодити це питання».

Переговори тривають. Очевидно, останні підсумки їх буде підведено на заключній прес-конференції, що запланована на 17-ту годину за місцевим часом.

Володимир СКАЧКО,
спеціальний кореспондент «Голосу України».
Дагомис — Київ
(телефоном).

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про вступ України до Міжнародного валютного фонду, Міжнародного банку реконструкції та розвитку, Міжнародної фінансової корпорації, Міжнародної асоціації розвитку та Багатостороннього агентства по гарантіях інвестицій

Стаття 1. Згідно з цим Законом Кабінету Міністрів України надаються повноваження вирішувати всі питання, що стосуються вступу України до Міжнародного валютного фонду, Міжнародного банку реконструкції та розвитку, Міжнародної фінансової корпорації, Міжнародної асоціації розвитку та Багатостороннього агентства по гарантіях інвестицій (надалі — «Фонд», «Банк», «Корпорація», «Асоціація», «Агентство») шляхом приєднання до їхніх угод, Конвенції про створення Агентства з поправками та прийняття строків і умов, визначених у резолюціях відповідних Рад Директорів про членство України у зазначених організаціях.

Кабінет Міністрів України набуває повноважень щодо прийняття Третьої поправки до Угоди Фонду.

Стаття 2. Прем'єр-Міністру України або іншій уповноваженій ним особі передаються повноваження щодо підписання оригіналів угод Фонду, Банку, Корпорації, Асоціації та Конвенції про створення Агентства, а також щодо підписання і передачі на зберігання документів, що засвідчують вступ України до зазначених організацій, та інших документів, необхідних для досягнення цієї мети.

Стаття 3. Після прийняття України до Фонду на Кабінет Міністрів України покладається виконання усіх зобов'язань щодо участі її в Департаменті Спеціальних прав запозичення Фонду і вчинення всіх дій, необхідних для виконання Україною цих зобов'язань.

Підписання та депонування до Фонду будь-якого документа, потрібного для участі України у Департаменті Спеціальних прав запозичення Фонду здійснюється Міністром фінансів України або іншою особою, уповноваженою Кабінетом Міністрів України.

Стаття 4. Кабінет Міністрів України набуває повноважень від імені України щодо сплати або внесення іншим чином платежів до Фонду, Банку, Корпорації, Асоціації та Агентства відповідно до їхніх угод і Конвенції про створення Агентства, а також щодо сплати Україною платежів, необхідних для участі України у Департаменті Спеціальних прав запозичення Фонду.

Національний банк України уповноважується випускати в обіг цінні папери, необхідні для участі України у Фонді, Банку, Корпорації, Асоціації та Агентстві відповідно до їхніх угод та Конвенції про створення Агентства.

Стаття 5. На Міністерство фінансів України як фінансового агента відповідно до статті V, розділу I Угоди Фонду та статті III розділу 2 Угоди Банку покладається здійснення всіх фінансових операцій відповідно до статей угод Фонду і Банку, а також забезпечення зв'язку відповідно до статті IV, розділу 10 Угоди Корпорації і статті VI, розділу 10 Угоди Асоціації та статті 38 Конвенції про створення Агентства.

Стаття 6. Кабінет Міністрів України має право одержувати кошти на будь-яку суму, що повинна бути сплачена або переведена до України під час здійснення операцій відповідно до всіх без винятку статей угод Фонду або Банку.

Стаття 7. Національний Банк України виступає як банк - депозитарій будь-яких сум Фонду, Банку, Корпорації, Асоціації та Агентства на території України.

Стаття 8. Угоди Фонду, Банку, Корпорації, Асоціації та Конвенція про створення Агентства з відповідними поправками набувають чинності на території України у повному обсязі.

Стаття 9. Міністерство фінансів України або Національний банк України в разі необхідності відповідно до цього Закону видають інструкції, необхідні для виконання зобов'язань України згідно з угодами та Конвенцією, зазначеними у статті I цього Закону.

Стаття 10. Закон набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України
Л. КРАВЧУК.
м. Київ,
3 червня 1992 року.

УКАЗ Президента України

ПРО ДЕНЬ МИТНОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ

Враховуючи важливу роль митної служби у забезпеченні єдності та цілісності митної території України, розширенні та зміцненні зовнішньоекономічних зв'язків із зарубіжними країнами, **постановляю:**

Встановити День митної служби України, який відзначати щорічно 25 червня — у день прийняття Верховною Радою України в 1991 році Закону про митну справу в Україні.

Президент України
Л. КРАВЧУК
м. Київ
22 червня 1992 року

Пропала шабля гетьмана

Наші музеї дедалі частіше стають об'єктом грабіжницьких нападів. Ще не стихло відлуння львівської трагедії, коли, охороняючи мистецькі скарби, загинули два музейних працівники, як нова звістка, що надійшла з Переяслав-Хмельницького, сколихнула усю громадськість нашої молодої держави: з місцевого історичного музею вкрадено три реліквії. Пропала знаменита шабля Богдана Хмельницького, виготовлена з дамаської сталі й оздоблена цінними металевими вкладками. Та сама, яку подарував українському гетьманові польський король. Викрадено й посольську булаву царя Олексія Михайловича, з якою російська делегація приїхала на Переяславську раду, і пірнач XVII століття.

Як же вдалося злочинцям проникнути вночі до музею? Адже тут встановлена сигналізація, постійно чергує міліціонер. Але о третій годині ночі міліціонер на якийсь час залишив свій пост, а ось сигналізація спрацювала. Та коли до музею прибула міліція, за злодіями, як то кажуть, і слід вихолов.

Для пошуку злочинців створена оперативна група на чолі з начальником міськрайвідділу міліції В. Коляденком. Сподівається міліція і на допомогу населення. Кожного, хто допоможе слідству у пошукові злочинців, чекає щедра грошова нагорода.

РОЗПОРЯДЖЕННЯ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про Державну програму розвитку мережі пунктів пропуску через державний кордон України та відповідної сервісної інфраструктури

З метою створення необхідних умов для міжнародного сполучення через державний кордон України:

1. Кабінету Міністрів України в тримісячний строк розробити і затвердити Державну програму розвитку мережі пунктів пропуску через державний кордон України та відповідної сервісної інфраструктури.

Для підготовки необхідних матеріалів до проекту Державної програми організувати і до 1 серпня 1992 року провести за участю заінтересованих центральних органів державної виконавчої влади обстеження пунктів пропуску через державний кордон України для здійснення залізничного, автомобільного, морського, річкового, повітряного та іншого сполучення.

2. Представникам Президента України в областях, містах Києві та Севастополі забезпечити необхідні умови для проведення обстеження пунктів пропуску через державний кордон України та своєчасне подання відповідних матеріалів Кабінету Міністрів України.

Президент України
Л. КРАВЧУК
м. Київ,
22 червня 1992 року

Знак біди

ПОСОЛ ТУРБУЄТЬСЯ

На Житомирщині живуть тисячі людей чеської та словацької національностей. Чимало — в районах, забруднених радіонуклідами. Саме вони виявляють бажання переселятися до Чехо-Словаччини. Так протягом двох останніх років із зараженої зони на батьківщину своїх батьків і дідів виїхало майже 400 чоловік. Ще понад півсотні мають намір зробити це нинішнього року. Але якщо за два роки переселення житомирських чехів і словаків витрачено трохи більше мільйона карбованців, то тепер на кожну сім'ю потрібно пона 100 тисяч. Тобто, необхідно 5 мільйонів.

Звичайно, переселенцям допомагає Чехо-Словаччина. Проте, є й проблеми. Наприклад, як обміняти карбованці на крони?

Це та інші питання, пов'язані з переселенням, обговорювалися на зустрічі представника Президента в Житомирській області Антона Малиновського і посла Чехо-Словаччини в Україні Роберта Гаренчара.

Микола РОЙ. «Вісник».

Житомир.

Так і живемо

ЯК МЕД, ТО ХОЧА Б ЛОЖЕЧКОЮ

Ні височенна ціна, яка за пам'яті дарницьких вагоноремонтників стрибнула з 30 до 800 карбованців, ні мізерні обсяги виробництва не позначились на попиті, яким користуються вулики — лежаки. Окрім оптово-торговельних баз України, їх охоче розкуповують власники присадибних ділянок, лави яких істотно зросли протягом останнього року на Дарницькому ВРЗ. Передбачивши це заздалегідь, керівники заводу запланували виготовити в цьому році понад 27,5 тисячі вуликів-лежаків, освоїли новий — багатокорпусний вулик, але навряд зібраний мед пощастить їсти ложками — бракує лісу не тільки для ремонту вагонів, а й на виготовлення вуликів.

...А люди щодня питають про вулики, в надії їсти мед хоча б ложечкою...

Сергій ВУСАТИЙ.

Київ.

Продиктовано у номер

ВИЖИВАТИ — РАЗОМ

Вчора у Харкові розпочалася дводенна зустріч промисловців та підприємців України і Росії. Вони мають намір виробити рекомендації Президентам, Кабінетам Міністрів, Верховним Радам двох держав з метою стабілізації економічної ситуації, відновленню партнерських стосунків.

— У розвинутих країнах розширення економічного простору, освоєння нового ринку,— сказав на початку дискусії президент Української спілки промисловців та підприємців В. Євтухов, — завжди розцінюється як успіх держави. У нас же — і на Україні, і в Росії — поки що все відбувається навпаки: за здобутки видається згортання традиційних зв'язків, скорочення економічних сфер діяльності.

Ще невідомо, які рекомендації буде прийнято, але очевидно, що учасники зустрічі прагнуть взаєморозуміння й злагоди.

Микола КОСИЙ.

Харків.

«КИТАЙСЬКА ГРАМОТА» ДЛЯ ЧИНОВНИКІВ

Освіта

Для простих смертних київська школа-інтернат № 1 завжди була оповита ореолом екзотичності й недоступності. Ієрогліфи... Китайська, японська мови... Конкурс, як у театральний інститут... Кози, гуси, корови у шкільному господарстві... Чорні «Волги» біля шкільного порога... Все це якось не вписувалося в концепцію радянської школи. З'ясувалося, що не вписується й у концепцію національної. **«Ми, батьки учнів київської гімназії-інтернату № 1 з поглибленим вивченням східних мов,— писалося в листі до редакції, під яким стояло 500 підписів, — здивовані й глибоко вражені розпорядженням представника Президента України в Ленінградському районі міста Києва Д. Болгарова від 5 червня (з подачі начальника районного управління народної освіти В. Макушина) про реорганізацію цього навчального закладу в економічний коледж, підпорядкований Ленінградському рyно...»**

Політику, зокрема й в інтелектуальній царині, нерідко вершать примхи. В далекому 1955 році Мао Цзедун дорікнув радянським урядовим колам у тому, що, мовляв, у Китаї майже всі вивчають російську мову, а в СРСР китайську — ніхто. Микита Хрущов тоді кинув клич створити в Радянському Союзі тисячі «китайських» шкіл. В Україні планували відкрити близько 200, а вдалося з величезними потугами зібрати дітей і учителів аж... для однієї. Та й то учнями стали вихованці дитячих будинків.

Сьогодні ж тут навчається 717 дітей з різних районів Києва. У 90 відсотків школярів батьки мають вищу освіту. Торік напередодні першовересня на одне місце претендував 31 бажаючий тут навчатися. Нині ця цифра зросла. Щороку більша частина випускників інтернату вступає до вищих навчальних закладів України, Росії, Китаю. Існує угода між цим навчальним закладом і Київським університетом та педагогічним інститутом іноземних мов про зарахування до вузів поза конкурсом вихованців інтернату, які мають в атестатах відмінні оцінки з іноземної та української мов.

Два роки школа-інтернат працює в порядку експерименту як гімназія. Точніше, працювала.

На зустрічі з педагогічним колективом гімназії Василь Іванов, заступник представника Президента в Ленінградському районі Києва з гуманітарних проблем, інженер і економіст за фахом, намагався пояснити, що **«реорганізація гімназії в коледж (напевне, мався на увазі коледж) — навчально-виховний заклад нового типу з продовженим днем навчання— викликана необхідністю державної політики в галузі освіти».** На запитання, що ж слугувало поштовхом до такої реорганізації за спиною педагогічного й батьківського колективу, до того ж у період, коли діти розійшлися на канікули, а вчителі — у відпустки, Василь Пилипович Іванов відповів: «Є чимало зауважень до педагогічного процесу». Чиїх зауважень, на яких підставах, на чию адресу, заступник представника Президента в Ленінградському районі аргументовано так і не пояснив.

Кілька штрихів до портрета «педагогічного процесу» гімназії-інтернату № 1.

Гімназія ця — престижна. Окрім сходознавчих наук, тут працюють ще три школи в рамках навчальної програми: мистецтв, спортивна, технічна. До того ж за працю в навчально-сільськогосподарській лабораторії школярам платять зарплату.

Гімназія ця — елітарна. Директор школи Павло Антонюк, кандидат педагогічних наук, учитель з повним набором заслужених регалій, який віддав цій школі майже 20 років, був чесним: «10—15 відсотків дітей щороку ми приймали справді «за дзвінками». Але назвіть мені престижний навчальний заклад України, де цього не було і немає?!»

Гімназія ця — унікальна. Хоч би тому, що є єдиним навчальним закладом України, де студіюють китайську, японську, хінді, урду. І якщо вчора вони були для України екзотичними, то сьогодні — необхідні.

Як на мене, вже давно необхідно на державному рівні порушити питання про нагальність відкриття сходознавчих студій при вищих навчальних закладах України. Але, підкреслюю, на державному рівні. Підкреслюю, про нагальність відкриття студій, а не зміну вивісок.

І останнє. Щоб вивчити китайську грамоту, потрібно, як мінімум, засвоїти три тисячі ієрогліфів. Щоб вершити велику «державну політику в галузі освіти», потрібно, як мінімум, засвоїти ази професійної етики, якої так бракує чиновникам Ленінградського району Києва.

Катерина КІНДРАСЬ.

КОЛИ ВЕРСТАВСЯ НОМЕР. Як стало відомо, представник Президента України в Ленінградському районі Києва Д. Болгаров скасував своє рішення щодо реорганізації гімназії-інтернату № 1. Натомість вирішено до 27 липня створити комісію, яка провела б комплексну перевірку цього навчального закладу і внесла пропозиції про уточнення його статусу.

ПОПРИ ВСЮ ПОЛІТИЗАЦІЮ

люди залишаються людьми, в якій країні вони б не жили, який би суспільний лад їх не виховував... і діти скрізь є діти — і люблять їх однаково, і жаліють. А хворих — поготів. Гості з Німеччини приїжджали на конгрес молодих політиків України, але привезли із собою ліки для дітей, хворих на лейкемію, тобто рак крові. Як пояснив завідуючий гематологічним відділенням дитячої спеціалізованої клінічної лікарні № 14 Євген Ліфшиц, ці ліки здатні усувати ускладнення, які виникають під час лікування лейкемії. Звісно, ліків, що привезла до Києва Хайке Шміти, обмаль, що тієї краплі в морі, але ж море утворюється з краплин...

Катерина ВОРОНЕНКО.

Фото Миколи КОЗЛОВСЬКОГО.

«ЖИТЛО-2000». ЩЕ ОДНА СПРОБА

Ситуація

Здається, на давно вже забутій програмі «Житло-2000» ще рано ставити хрест. Днями вона воскресла у підписаному представником Президента у Харківській області О. Масельським розпорядженні «Про розвиток індивідуального житлового будівництва у Харківській області» і вселяє надію, що до кінця віку мати окреме житло зможуть якщо не кожна сім'я, то принаймні ті сім'ї, що цього прагнуть.

Лише нинішнього року на розвиток індивідуального житлового будівництва передбачається виділити 3,5 мільярда карбованців. Практично кожен житель області зможе одержати у приватну власність земельну ділянку, пільговий кредит у розмірі до 500 тисяч карбованців. Розпорядженням також рекомендується підприємствам та організаціям області надавати забудовникам матеріальну й технічну допомогу, а створена з цією метою координаційна рада зобов'язана забезпечити індивідуалів «сервісним обслуговуванням»: транспортом, будівельними матеріалами тощо.

Важко сказати, наскільки реальні ці наміри держадміністрації. Дефіцит будматеріалів, пального, необхідних коштів у банках для фінансування таких заходів можуть стати серйозною перешкодою. Але радує хоча б те, що починаємо думати про майбутнє.

Микола КОСИЙ.

Харків.

Прем'єра

ОТЖЕ, ВІДБУЛОСЯ!

Перше виконання нової опери - ораторії відомого українського композитора Віталія Губаренка «Згадайте, братія моя» — значна подія в культурному житті України. Назва твору — це перший рядок одного з віршів Тараса Шевченка. Поезію великого Кобзаря було покладено в основу лібрето його автором Мариною Черкашиною. Виконання надзвичайно складної партитури, написаної для симфонічного оркестру, п'яти солістів, мішаного хору з підсиленою групою чоловічих голосів, дитячого хору, було б неможливе без союзу мистецтва й бізнесу.

Долю нового твору щасливо вирішив ентузіазм однієї людини — головного диригента та художнього керівника симфонічного оркестру Української держтелерадіомовної компанії Володимира Сіренка. Він знайшов спонсорів, у ролі яких виступила фірма «Океан». Матеріально допомагали також Музичний фонд і Центрмузінформ України.

За свідченням композитора, концерт не міг би відбутися без співучасті кожного хориста, оркестранта. Від себе ж додам, що дуже рідко при виконанні великих ораторіальних творів доводиться зустрічатися з таким довершеним ансамблем солістів. Його склали соліст Харківського оперного театру Микола Коваль у партії Поета, блискучий майстер оперного співу Олександр Вострякова-Ярема, Ігор Крупенко, який створив трагічний образ Гонти, сповнений великої внутрішньої сили. Гідними їхніми партнерами були молоді співаки Богдан Тарас та Ірина Семененко, солісти Національного театру опери та балету імені Т. Шевченка. Хори — імені Платона Майбороди та дитячий Української держтелерадіомовної компанії, хоровий диригент Лариса Бухонська — всі вони перевершили наші кращі сподівання талановитим виконанням.

Звісно, джерелом їх натхнення була емоційна, сповнена краси й драматичної сили музика Віталія Губаренка.

Отже, цікава подія відбулася. Хотілося б, щоб не стала вона випадком збігом обставин. Зусилля великих творчих колективів повинні мати продовження — у вигляді запису концерту на відеоплівку, у фонд радіо тощо.

Ніна АНДРОС-КОРОЛЮК, професор Київської державної консерваторії.

На знімку: композитор Віталій ГУБАРЕНКО.

МАЇ
АЛІ

Якщо ви
ний бізнес, н
знайти ділов

Звичайно,
співробітнич
но, надійних
нансовоспро
жано, за к
так?

Знаєте, в
могти.

Скіль
ти?

Аніскільк

Не вірите
несу зберегл

Будь ласк
не просимо
крім інформ
фірму...» Це
наших підп
ців Л. Фел
Isenstein), од
«Haskers
the Compu

Метр у гал
ня еле
вважає, що
порука розв
ків — віль
забезпечити
льне, без к
яких бюрокр
льностей, зд
комунікації.
надає до

ЯКІ

МВС Укра
женими. Но
міти, чому з
лежністю,—
ловного у
димира С

Він сказав:

— Процес
чався, і пов
хто засудже
ни, але відбу
території Ро
росіяни, от
місцях ув'яз
вертатимуть
ківщини. Ни
карання в Р
наших засуд
з тієї, так і

М

На Сумщи
ток більш-ме
тій, рухів
тичних орган
су здійснюю
нути між нил
практичної
інтересі
жави. Поки
перспективні
«круглий с
якого висту
на», з тріск
не тому, що
я соціаль
становища т
кризи вияви
протиріччя
ками. До по
справа і не
дбали ліві
як вони се
мократів.

Невже
вчить, що н

«...ГРАМОТА» ...ВНИКІВ

...навчальних ...осії, Ки- ...цим нав- ...Київським ...едагогічним ...мов про ...поза кон- ...інтерна- ...статах від- ...мної та ук-

...тернат пра- ...сперименту ..., працюва-

...едагогічним ...ії Василь ...редставника ...градському ...уманітарних ...економіст ...я пояснити, ...гімназії в ...мався на ...вчально-ви- ...ого типу з ...навчання— ...істю дер- ...галузі осві- ...що ж слугу- ...такої ре- ...ою педаго- ...кого колек- ...еріод, коли ...канікули, а ...тки, Василь ...ідповів: «Є ...до педаго- ...Чиїх заува- ...ідставах, на ...ник пред- ...та в Ленін- ...аргументо- ...снив.

...до портрета ...цесу» гім- ...

...престижна. ...х наук, тут ...школи в ...програми: ...на, технічна. ...в навчаль-

но-сільськогосподарській лабораторії школярам платять зарплату.

Гімназія ця — елітарна. Директор школи Павло Антонюк, кандидат педагогічних наук, учитель з повним набором заслужених регалій, який віддав цій школі майже 20 років, був чесним: «10—15 відсотків дітей щороку ми приймали справді «за дзвінками». Але назвіть мені престижний навчальний заклад України, де цього не було і немає?!»

Гімназія ця — унікальна. Хоч би тому, що є єдиним навчальним закладом України, де студіюють китайську, японську, хінді, урду. І якщо вчора вони були для України екзотичними, то сьогодні — необхідні.

Як на мене, вже давно необхідно на державному рівні порушити питання про нагальність відкриття сходознавчих студій при вищих навчальних закладах України. Але, підкреслюю, на державному рівні. Підкреслюю, про нагальність відкриття студій, а не зміну вивісок.

І останнє. Щоб вивчити китайську грамоту, потрібно, як мінімум, засвоїти три тисячі ієрогліфів. Щоб вершити велику «державну політику в галузі освіти», потрібно, як мінімум, засвоїти ази професійної етики, якої так бракує чиновникам Ленінградського району Києва.

Катерина КІНДРАСЬ.

КОЛИ ВЕРСТАВСЯ НОМЕР. Як стало відомо, представник Президента України в Ленінградському районі Києва Д. Болгаров скасував своє рішення щодо реорганізації гімназії-інтернату № 1. Натомість вирішено до 27 липня створити комісію, яка провела б комплексну перевірку цього навчального закладу і внесла пропозиції про уточнення його статусу.

...ОЛІТИЗАЦІЮ

...Є ОДНА СПРОБА

...а передбача- ...5 мільярда ...ктично кожен ...оже одержа- ...асність земе- ...говий кредит ...тисяч карбо- ...женням також ...підприємствам ...області нада- ...м матеріаль- ...омогу, а ство- ...ою координа- ...'язана забез-

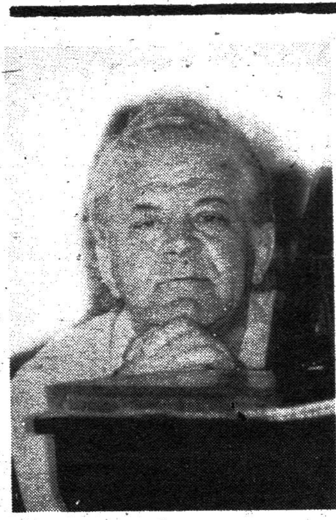
печити індивідуалів «сервісним обслуговуванням»: транспортом, будівельними матеріалами тощо.

Важко сказати, наскільки реальні ці наміри держадміністрації. Дефіцит будматеріалів, пального, необхідних коштів у банках для фінансування таких заходів можуть стати серйозною перешкодою. Але радує хоча б те, що починаємо думати про майбутнє.

Микола КОСИЙ.

Харків.

Прем'єра

ОТЖЕ, ВІДБУЛОСЯ!

Перше виконання нової опери - ораторії відомого українського композитора Віталія Губаренка «Згадайте, братія моя» — значна подія в культурному житті України. Назва твору — це перший рядок одного з віршів Тараса Шевченка. Поезію великого Кобзаря було покладено в основу лібретто його автором Мариною Черкашиною. Виконання надзвичайно складної партитури, написаної для симфонічного оркестру, п'яти солістів, мішаного хору з підсиленою групою чоловічих голосів, дитячого хору, було б неможливе без союзу мистецтва й бізнесу.

Долю нового твору щасливо вирішив ентузіазм однієї людини — головного диригента та художнього керівника симфонічного оркестру Української держтелерадіомовної компанії Володимира Сіренка. Він знайшов спонсорів, у ролі яких виступила фірма «Океан». Матеріально допомагали також Музичний фонд і Центрмузінформ України.

За свідченням композитора, концерт не міг би відбутися без співучасті кожного хориста, оркестранта. Від себе ж додам, що дуже рідко при виконанні великих ораторіальних творів доводиться зустрічатися з таким довершеним ансамблем солістів. Його склали соліст Харківського оперного театру Микола Коваль у партії Поета, блискучий майстер оперного співу Олександр Востряков-Ярема, Ігор Крупенко, який створив трагічний образ Гонти, сповнений великої внутрішньої сили. Гідними їхніми партнерами були молоді співаки Богдан Тарас та Ірина Семененко, солісти Національного театру опери та балету імені Т. Шевченка. Хори — імені Платона Майбороди та дитячий Української держтелерадіомовної компанії, хоровий диригент, Лариса Бухонська — всі вони перевершили наші кращі сподівання талановитим виконанням.

Звісно, джерелом їх натхнення була емоційна, сповнена краси й драматичної сили музика Віталія Губаренка.

Отже, цікава подія відбулася. Хотілося б, щоб не стала вона випадковим збігом обставин. Зусилля талановитих людей, праця великих творчих колективів повинні мати продовження — у вигляді запису концерту на відеоплівку, у фонд радіо тощо.

Ніна АНДРОС-КОРОЛЮК,
професор Київської державної консерваторії.

На знімку: композитор Віталій ГУБАРЕНКО.

Зверніть увагу

МАЙЖЕ КЛУБ ЗНАЙОМСТВ, АЛЕ — ДЛЯ БІЗНЕСМЕНІВ

Якщо ви починаєте власний бізнес, найнеобхідніше — знайти ділових партнерів.

Звичайно, готових з вами співробітничати. Безперечно, надійних. Неодмінно, фінансовоспроможних. І бажано, за кордоном... Чи не так?

Знаєте, вам готові допомогти.

Скіль... е буде ... ували?

Аніскільки!

Не вірите, що в світі бізнесу збереглися безсрібники?

Будь ласка, читайте: **«Ми не просимо від вас нічого, крім інформації про вашу фірму...»** Це звертається до наших підприємців-початківців Л. Фелсенстейн (Lee Felsenstein), один із героїв книги «Haskers: Hu Heroes of the Computer Revolution».

Метр у галузі проектування еле...нного об... ння вважає, що найголовніша запорука розвитку нових ринків — вільне спілкування. А забезпечити його, справді вільне, без кордонів і будь-яких бюрократичних формальностей, здатні електронні комунікації. Лі Фелсенстейн надає до... ших пос... свою систему з центром у Каліфорнії.

«Моя компанія glaw—PC запроваджує електронну систему публікації, в якій використовується розвинуте програмне забезпечення електронної пошти. До неї матимуть доступ західні передплатники. Вони читатимуть повідомлення про ваші фірми й підприємства, ваші конкретні пропозиції й інтереси, а також вводитимуть свої відповіді й коментарі».

Звичайно, щоб регулярно бачити цю рекламно-пізнавальну інформацію на екранах своїх комп'ютерів, капіталісти муситимуть заплатити якісь там долари пану Лі. Усім цікаво і вигідно: і нам, і їм, і компанії.

До пропозиції варто б прислухатись. Оскільки її автор має неабиякий досвід та авторитет. Він працював над першими розробками апаратних засобів у галузі персональних комп'ютерів. Найбільш значимий із його проектів, до речі, стосувався здійснення процесу спілкування між людьми, які прагнули взяти участь у розвитку нової галузі.. 1975 року він спланував структуру періодичних зустрічей, на яких могли б збиратися всі зацікавлені фахівці. На цих зустрічах, названих «Homebrew Computer club» («Доморослий комп'ютерний клуб») народилися 23 нові компанії, зокрема Apple.

Якщо ви наважились вийти у світ великого бізнесу, стисло викладіть (бажано англійською) таку інформацію.

1. Назва фірми.

2. Телефон, факс, адреса, зокрема й електронної пошти.

3. Галузь, якої стосуються ваші професійні навики та устаткування.

4. Різновид продукції (товарів чи послуг), що збираєтесь запропонувати.

5. Які стосунки хотіли б мати із західними компаніями.

Ваших листів чекають за адресою електронної пошти:

leeGsovusa. com чи sovusa. com! lee

Проблема з електронною поштою? Розв'язати її допоможуть у Київському міжнародному центрі інформаційних технологій INT (Київ-10. вул. Січневого повстання, 13), на адресу якого, до речі, й надійшла така цікава пропозиція з-за океану.

Наталія ЗІНЕЦЬ.

Факт і коментар

ЯКЩО ЗА ГРАТИ, ТО СВОЇ

МВС України та Росії підписали протокол про обмін засудженими. Новина — з розряду незвичних. Хоч і можна зрозуміти, чому зрештою повинно так бути, — незалежність є незалежністю,— ми попросили першого заступника начальника головного у... авління ... виконанню покарань МВС України Володимира С...УШНІ...А докладніше прокоментувати цей факт.

Він сказав:

— Процес обміну вже почався, і повертатимуться ті, хто засуджений судом України, але відбуває покарання на території Росії. І навпаки — росіяни, котрі перебувають у місцях ув'язнення України, повертатимуться до своєї батьківщини. Нині відбувають покарання в Росії понад 6 тисяч наших засуджених. Звісно, як з тієї, так і з нашої сторони ув'язнені самі вирішують, як їм бути. Це, як мовиться, справа добровільна, але відбувати строк на рідній стороні виявило бажання чимало.

— А що, є й такі, котрі не бажають повернутися?

— Є, звичайно. Здебільшого це стосується тих, хто знаходиться в колоніях поселення, в основному на лісорозробках. Є дані, що окремі з них обзавелися сім'ями, добре заробляють і тому не поспішають повертатися.

— Як відбуватиметься перевезення?

— Організовуються планові маршрути залізницею. За рахунок держави засуджених буде дисльоковано в колонії закритого типу на території України.

— Чи вистачає місць на всіх?

— Так, вистачає. З колоніями поселення важче, але, гадаємо, цю проблему буде розв'язано.

Людмила БАРАНЕВИЧ.

Київ.

МАЛО СКАЗАТИ «ФЕ»

Реалії

На Сумщині нині діє з десяток більш-менш впливових партій, рухів і громадсько-політичних організацій. Час від часу здійснюються спроби досягнути між ними згоди на терені практичної роботи в ім'я вищих інтересів української держави. Поки що, на жаль, безперспективні. От і останній «круглий стіл», ініціатором якого виступила «Нова Україна», з тріском провалився. І не тому, що у ході обговорення соціально - економічного становища та шляхів виходу із кризи виявились принципові протиріччя між його учасниками. До порядку денного так справа і не дійшла, про це подбали ліві радикали, з числа, як вони себе називають, демократів.

Невже і справді історія вчить, що нікого нічому не вчить? Згадаймо ставлення компартапаратників до інакомислячих у період безроздільного панування комуністичної ідеології, навішування ярликів, нетерпимість до будь-яких проявів плюралізму, небажання йти на компроміси. Таку деструктивну амбіційність нині демонструють вже лідери нових сил. І «круглий стіл» переконливе тому підтвердження. Склалося враження, що дехто прийшов сюди лише задля того, щоб ефектніше заявити своє «фе».

Чи варто говорити про рівень організації (не були запрошені на зустріч, чомусь, представники ряду громадсько-політичних формувань, а народні депутати України від Сумщини, крім одного, взагалі проігнорували захід). «Круглий стіл» і не міг претендувати на якусь особливу консолідуючу роль, але негативний результат — теж результат. На часі задуматися, чи такою повинна бути тактика і стратегія демократів у політичній боротьбі? Чи не годі декларацій, заяв, розбору і з'ясування стосунків, на предмет того, хто є істинним виразником інтересів народу. Адже за усім цим не видно лише одного — головного, а саме — реального внеску у стабілізацію економіки, соціальних процесів, політичному житті людей. Треба довести свою правоту і не тим, щоб голосніше грюкнути дверима.

Віталій МАКСЮТЕНКО.

Суми.

Щось нове...

Поспішаючи н... ректором культу... центру обласно... Дитячого фонду... рія», я й гадки... ім'я її Ірина.

ШУКА... ЖІН...

— Чому ж ра... сить ім'я «Марії...

— А то якже... родиці. Звідси... та завдання: з... жінки більш ці... нітним, насич... трішки зняти з і... чей загально... запропонувати...

— До речі, т... тували на Благо... ропарку (див. «... ня 1992 р). спр... а далі!

— Нещодавн... лись з радіос... України і оголо... республіки кон... же запропонув... яку свою робот... ся секретами... вання, або запр... ні поетичні ря... щось із живопи... віть усним про... го вересня, на... городиці, збер... разом і нагоро...

— А чи не... конкурс «Міс...

— Ні в яко... звісно, матиме... ди. Але це бу... сумків малень... стринь. І, маб... продамо з ау... шевніше — в... глядачів у од... культури столи... пожаліємо — ... ших Марій, ко... го цінними под...

— Ірино В'... забудьте про... фон...

— Дам нав... ківське шосе,... телефон — 55... Марія, можу... найпоширеніш... ні. О, якщо б... повіла, що з... Ось, приміро... факт: перші... винаходи нале... ім'ям Марія.... тент одержал... створення ма... ня жіночих ка... — Марі Брем... модель корсе... — Марі Джен... зильник для...

— А коли... українок!

— Сподіва... су.

З Ірино...

Ольга...

ПОГ...

24—25 черв... редбачається... ності, сьогодн... вині, а 25 ч... частині дощі... хідних і пі... подекуди сил... посилення віт... рів на секу... вдень 24—30,... них, а 25 чер... областях 19—... градусів.

По Київські... вдень коротк... за. Вітер зм... 3—5 метрів н... ратура 24—29...

ГОЛОС України

Зверніть увагу

ЖЕ КЛУБ ЗНАЙОМСТВ, — ДЛЯ БІЗНЕСМЕНІВ

...наєте влас-... обхідніше — ...артнерів. ...вих з вами ... Безпереч-... одмінно, фі-... их. І ба-... ном... Чи не ... готові допо-... де ...ува-... в світі біз-... безсрібники? ...тайте: «Ми ... вас нічого, ... про вашу ...тається до ...цій-початків-...ейн (Lee Fe-... героїв кни-... Heroes of ... Revolution». ...проектуван-... об...ння ...оловніш... заново... нових рин-... лкування. А ... справді ві-... ів і будь-... них форма-... електронні ... Фелсенстейн ...пос... свою

систему з центром у Каліфорнії.

«Моя компанія glaw — PC запроваджує електронну систему публікацій, в якій використовується розвинуте програмне забезпечення електронної пошти. До неї матимуть доступ західні передплатники. Вони читатимуть повідомлення про ваші фірми й підприємства, ваші конкретні пропозиції й інтереси, а також вводитимуть свої відповіді й коментарі».

Звичайно, щоб регулярно бачити цю рекламно-пізнавальну інформацію на екранах своїх комп'ютерів, капіталісти муситимуть заплатити якісь там долари пану Лі. Усім цікаво і вигідно: і нам, і їм, і компанії.

До пропозиції варто б прислухатись. Оскільки її автор має неабиякий досвід та авторитет. Він працював над першими розробками апаратних засобів у галузі персональних комп'ютерів. Найбільш значимий із його проектів, до речі, стосувався здійснення процесу спілкування між людьми, які прагнули взяти участь у розвитку нової галузі. 1975 року він спланував структуру періодичних зустрічей, на яких могли б збиратися всі зацікавлені фахівці. На цих зустрічах, названих «Homebrew Computer club» («Доморослий комп'ютерний клуб») народилися 23 нові компанії, зокрема Apple.

Якщо ви наважились вийти у світ великого бізнесу, стисло викладіть (бажано англійською) таку інформацію.

1. Назва фірми.

2. Телефон, факс, адреса, зокрема й електронної пошти.

3. Галузь, якої стосуються ваші професійні навики та устаткування.

4. Різновид продукції (товарів чи послуг), що збираєтесь запропонувати.

5. Які стосунки хотіли б мати із західними компаніями.

Ваших листів чекають за адресою електронної пошти:

leeGsovusa. com чи sovusa. com! lee

Проблема з електронною поштою? Розв'язати її допоможуть у Київському міжнародному центрі інформаційних технологій I/VT (Київ-10. вул. Січневого повстання, 13), на адресу якого, до речі, й надійшла така цікава пропозиція з-за океану.

Наталія ЗІНЕЦЬ.

Щось новеньке

Поспішаючи на зустріч з директором культурно-освітнього центру обласного відділення Дитячого фонду України «Марія», я й гадки не мав, що ім'я її Ірина.

ШУКАЙТЕ ЖІНКУ!

— Чому ж раптом центр носить ім'я «Марії»?

— А то якже? На ім'я Богородиці. Звідси й усі наші цілі та завдання: зробити життя жінки більш цікавим, різноманітним, насиченим. Трішкитрішки зняти з її тендітних плечей загальнолюдський тягар, запропонувати їй свято...

— До речі, те, що ви влаштували на Благовіщення на Гідропарку (див. «ГУ» від 11 квітня 1992 р). справило враження, а далі?

— Нещодавно ми познайомились з радіослухачами усієї України і оголосили для Марій республіки конкурс. Кожна може запропонувати нам будьяку свою роботу або поділитися секретами сімейного виховання, або запропонувати власні поетичні рядки, а може, щось із живопису, зрадіємо навіть усним пропозиціям. А 21-го вересня, на день Різдва Богородиці, зберемо усіх Марій разом і нагородимо най-най...

— А чи не вийде черговий конкурс «Міс Марія»!

— Ні в якому разі. Краса, звісно, матиме місце, як завжди. Але це буде підбиття підсумків маленького огляду майстринь. І, мабуть, краще — продамо з аукціону, а найдушевніше — винесемо на суд глядачів у одному з Будинків культури столиці, і грошей не пожаліємо — нагородимо наших Марій, кого путівками, кого цінними подарунками...

— Ірино В'ячеславівно, не забудьте про контактний телефон...

— Дам навіть адресу: Харківське шосе, 21/3 кв. 44. А телефон — 556-07-76. До речі, Марія, можу вас запевнити, найпоширеніше ім'я в Україні. О, якщо б я вам усе розповіла, що з ним пов'язано. Ось, приміром, тільки один факт: перші три патенти за винаходи належали жінкам з ім'ям Марія. У 1809 році патент одержала Марі Кіз за створення машини для плетіння жіночих капелюшків, у 1819 — Марі Брем за оригінальну модель корсету, у 1842 році — Марі Джексон — за морозильник для вершків...

— А коли ж піде мова про українок!

— Сподіваюсь, після конкурсу.

З Іриною БОРОВИК розмовляла Ольга ГУТВАРЕВА.

Що почім

СЕРГІЙ КОНЄВ ПОЧИНАЄ ВДРУГЕ?

Чи треба нагадувати, хто такий Сергій Конєв? У минулому народний депутат СРСР від «батьківщини застою» — Дніпродзержинська - Льонінграду, — він відомий не лише у своєму місті. Уже його вибори, наперекір заважанням «колишньої партократії», у свій час дістали великого розголосу. А далі цей «порушник спокою» неодноразово голосно заявляв про себе і свою позицію, був причетний до виникнення Народного Руху України та об'єднання демократичних Рад і демократичних блоків у Радах.

Зі зникненням Союзу і Верховної Ради СРСР політична кар'єра лікаря Сергія Конєва, здавалося б, припинилася. Якийсь час і справді про Сергія нічого не було чути, наче він зійшов з дистанції, як і багато інших його колишніх колег. Але щойно у Дніпродзержинську в одному з округів замість вибулого депутата міської Ради обрано нового — Сергія Конєва. Отже, повернення до активних дій, стартовий етап «знизу»? Місцеві журналісти, принаймні, обрання Сергія депутатом міськради розцінюють як визнання дніпродзержинськими виборцями його заслуг і потенційних можливостей.

Дехто ж покладає неабиякі сподівання на нову, місцевого значення, діяльність Сергія Конєва. Справа у тім, що Дніпродзержинська міськрада нинішнього скликання від самого початку потерпала від протистояння «лівих» і «правих», яких набиралося серед депутатів приблизно порівну, і навіть цього не уникнув блок «центристів», який кінець кінцем склався з представників обох спрямувань. Тепер же прогнозується неодмінна перевага прихильників рішучих і радикальних перетворень, передусім в економіці і соціальній сфері. Мовляв, досвід Конєва візьме верх.

Від себе додамо: отриманням Сергієм Конєвим депутатського мандату у своєму рідному місті свідчить про те, що його акції не зазнали девальвації і не потребують переоцінки. Це шанс, яким Сергій скористається гідно.

Микола НЕЧИПОРЕНКО.

Дніпропетровська область.

Анонс

КЕЛИХ СПРАВЖНЬОГО БУРГУНДСЬКОГО

допоможе українцям по-філософському глянути на свої проблеми. Саме такої думки додержується директор французької фірми «Жонатал-Інтернаціональ» Жан-П'єр Венстен. Він прибув в Україну, аби довести, що афоризм його видатного земляка Рабле «істина в вині» має універсальний, позаісторичний і позатериторіальний характер. Правда, щодо ролі алкоголю в політичному, інтелектуальному та мистецькому житті нашої людини ми самі могли б панові Венстену не одну лекцію прочитати, адже п'ємо нині бозна-що (коли дістанемо), вважаючи найпрестижнішим напоєм фальшивий коньяк у пляшках «а ля Наполеон»...

А от пан Венстен, схоже, збирається навчити нас пити цивілізовано й відрізняти джин з тоніком од віскі з содовою. Саме з цією метою пан Венстон, за допомогою офіційного ділера своєї фірми в Україні («Укрінтерзв'язок») влаштовує в Сьомому павільйоні Республіканського центру ярмарок і виставок своєрідний вернісаж напоїв — від прохолоджувальних — до коньяків, вин та зовсім невідомих для нас «Кока-клубу» та «Віскі-крему». 30 червня — фуршет з 50-ти напоїв під с... ційною назвою «презентація».

Василь ЛЬЄ.

Фото Леоніда ПІДЛУЖНОГО.

Факт і коментар

...О ЗА ГРАТИ, ТО СВОЇ

...Росії підписали протокол про обмін засуд... з розряду незвичних. Хоч і можна зрозу... повинно так бути, — незалежність є неза... опросили першого заступника начальника го... ...иконанню покарань МВС України Воло... ...А докладніше прокоментувати цей факт.

...їну вже по-... ...муться ті, ...удом Украї-... ...окарання на ... навпаки — ...ребувають у ...України, по-... своєї бать-... ...бувають по-... над 6 тисяч ... Звісно, як ...ої сторони уз'язнені самі вирішують, як їм бути. Це, як мовиться, справа добровільна, але відбувати строк на рідній стороні виявило бажання чимало.

— А що, є й такі, котрі не бажають повернутися!

— Є, звичайно. Здебільшого це стосується тих, хто знаходиться в колоніях поселення, в основному на лісорозробках. Є дані, що окремі з них обзавелися сім'ями, добре заробляють і тому не поспішають повертатися.

— Як відбуватиметься переведення!

— Організовуються планові маршрути залізницею. За рахунок держави засуджених буде дисльоковано в колонії закритого типу на території України.

— Чи вистачає місць на всіх!

— Так, вистачає. З колоніями поселення важче, але, гадаємо, цю проблему буде розв'язано.

Людмила БАРАНЕВИЧ.

Київ.

...О СКАЗАТИ «ФЕ»

Реалії

...діє з деся-... ...ивових пар-... ...адсько-полі-... Час від ча-... ...роби досяг-... ...я на терені ... в ім'я ви-... ...інської дер-... ...жаль, без-... і останній ... ініціатором ... Нова Укра-... ...овалився. І ... обговорен-... ...кономічного ... виходу із ... принципові ... учасни-... ...денного так ... про це по-... з числа, ...ивають, де-... ...авді історія ... нічому не вчить? Згадаймо ставлення компартапаратників до інакомислячих у період безроздільного панування комуністичної ідеології, навішування ярликів, нетерпимість до будьяких проявів плюралізму, небажання йти на компроміси. Таку деструктивну амбіційність нині демонструють вже лідери нових сил. І «круглий стіл» переконливе тому підтвердження. Склалося враження, що дехто прийшов сюди лише задля того, щоб ефектніше заявити своє «фе».

Чи варто говорити про рівень організації (не були запрошені на зустріч, чомусь, представники ряду громадсько-політичних формувань, а народні депутати України від Сумщини, крім одного, взагалі проігнорували захід). «Круглий стіл» і не міг претендувати на якусь особливу консолідуючу роль, але негативний результат — теж результат. На часі задуматися, чи такою повинна бути тактика і стратегія демократів у політичній боротьбі? Чи не годі декларацій, заяв, розбору і з'ясування стосунків, на предмет того, хто є істинним виразником інтересів народу. Адже за усім цим не видно лише одного — головного, а саме — реального внеску у стабілізацію економіки, соціальних процесів, політичному житті людей. Треба довести свою правоту і не тим, щоб голосніше грюкнути дверима.

Віталій МАКСЮТЕНКО.

Суми.

ПОГОДА

24—25 червня в Україні передбачається збільшення хмарності, сьогодні у західній половині, а 25 червня на більшій частині дощі з грозами, а в західних і північних областях подекуди сильні зливи, град, посилення вітру від 15—20 метрів на секунду. Температура вдень 24—30, сьогодні у західних, а 25 червня і у північних областях 19—24, вночі 14—19 градусів.

По Київській області сьогодні вдень короткочасний дощ, гроза. Вітер змінних напрямків, 3—5 метрів на секунду. Температура 24—29 градусів.

Голова правління банку «Відродження», член ради асоціації комерційних банків України. Народився у 1939 році у місті Долинську Кіровоградської області. Одружений, має двох дітей.

Закінчив Одеський інститут народного господарства, економіст. Кандидат економічних наук. Коло наукових інтересів — ринкові відносини, організація підприємств, автоматизація розрахункових процесів. Автор 20 книг, 70 наукових праць. Кандидатський ступінь присвоєно за сукупність публікацій.

Трудову діяльність почав заступником головного бухгалтера заводу монтажних заготовок у Челябінську. Пройшов усі сходинки в Міністерстві будівництва України: від бухгалтера БМУ до начальника головного фінансового управління, а потім керівника економічного комплексу.

Скопенко — економіст багатопланового гатунку: за професією аналітик, а за покликанням систематик.

Хто є хто в українському бізнесі

ГОЛОВА ПРАВЛІННЯ БАНКУ „ВІДРОДЖЕННЯ"

СКОПЕНКО Анатолій Юхимович

Ситуацію, яка чекала СРСР, він передбачив ще п'ять років тому, про що і говорив на партзборах. При цьому вважав, що в нас уся економіка «крутиться» навколо обкомів, а в цивілізованих країнах — навколо банків. Саме вони є стрижнем економічних відносин.

Девіз колективу, який два з половиною роки тому згуртував Скопенко: «Український банк «Відродження» — це джерело вашого успіху і розквіту України». Що це — черговий рекламний трюк, камуфляж комерційної діяльності чи гасло, яке містить якусь глибоку ідею? Анатолій Юхимович вважає, що на першому місці останнє.

— Я переконаний, — каже він, що народ не може бути багатим, якщо він духовно бідний. Багатство, нахапане різними чорними методами, не дає справжнього благополуччя, не приносить щастя, не робить людину кращою. Тому в мене нема заздрості до тих країн, про які кажуть, що вони дуже багаті. Вся справа в тому, чи готова нація за рівнем своєї духовності до освоєння великих капіталів. Ми повинні знайти шляхи викорчувати ті вади, які насаджувались нашому народу десятки років. Це зрівнялівка, злоба до тих, кому вдається справа, надія перш за все на державу, а не на власні зусилля. Тому ми вважаємо початком своєї діяльності роботу з дітьми, виховання людей. І форм для цього багато.

Ми фінансуємо програми підтримки талановитих дітей, фестивалі «Юні обдаровання», даємо кошти на відновлення храмів у Києві, Полтаві, встановили тісні зв'язки з релігійними товариствами. Останні — серед клієнтів банку. Обслуговуємо їх безкоштовно. Створили спільне підприємство по виготовленню церковного начиння разом із спілкою художників Львова і греко-католицькою церквою. Надаємо пільгові кредити інвалідам. Тільки за п'ять місяців нинішнього року витратили на доброчинну діяльність два з половиною мільйони карбованців.

Але в банку «Відродження» не вважають це за філантропію, яку може дозволити собі тільки небідна комерційна структура. Це органічна складова діяльності колективу підприємливих людей. Друга, що тісно поєднана з першою і живить доброчинну справу, — це створення самої тканини ринку, відродження споствореної десятиліттями тоталітаризму економіки України. Розроблена чітка програма дій в цьому напрямі. Ось лише деякі її штрихи.

Агропереробний комплекс. Банк «Відродження» створив три агрофірми м'ясомолочного напряму, підприємство з бджільництва, виготовлення пива та розливу мінеральної води. Розробляється великий проект по створенню рибного господарства в Миколаївській області, в Полтавській організовується фірма по вирощуванню «елітних» гусей, коней, великої рогатої худоби. Закуплено шість комплексів з переробки м'яса, на черзі ще 12. За домовленістю з інофірмами закуповують технологічні лінії по переробці овочів і фруктів для фермерських господарств.

Допомога малому бізнесу. З 1500 клієнтів головного банку у Києві 70 відсотків — це малі, приватні і змішані підприємства. Це типові вкладники «Відродження». Їх підтримують кредитами на розвиток матеріально-технічної бази, надають експертні і фінансово-економічні консультації, шукають партнерів. Особлива турбота банку — фермерські господарства і їх обслуговування по різних напрямах.

Сировина і товари для України. Банк «Відродження» дає кредити на ввезення нафти й лісу з Росії, взуття із Сирії, ліків з Болгарії і багатьох інших товарів першої потреби.

Як заробити валюту? Чимало з вищенаведених проектів вимагають валюти. Де її взяти? По-перше, банк отримав генеральну ліцензію на здійснення зовнішньоекономічної діяльності і проведення валютних операцій. Створено чотири СП з інофірмами, у стадії організації ще шість. З американцями зайнялися спорудженням готелів, з іспанцями — виготовленням лаків і фарб, з китайцями — вирощуванням екологічно чистої овочевої продукції.

— Нині я щодня приймаю дві — чотири іноземні делегації, — каже А. Скопенко. — Тільки за останніх три місяці відкрили кореспондентські рахунки у 14 банках світу, на черзі ще шість-сім.

По суті банк «Відродження» став своєрідним концерном, який об'єднує через фінансово-кредитні процеси понад 40 підприємств. Його статутний капітал нині становить 570 мільйонів карбованців. Обсяг грошового обігу, прибутки щорічно, щомісяця збільшуються у десятки разів! Тут «роблять» гроші, щоб інвестувати їх у різні проекти, вкласти у виробничу сферу, допомогти малому бізнесу.

— Я не рахую ефективність діяльності банку за співвідношенням прибутків до грошового обігу, — підкреслив Скопенко. — Хіба можна ефективність оцінювати тим, скільки банківська установа здерла з клієнта? Ми проти такого підходу, хоча «заробляти» гроші нам не легше, ніж іншим комерційним банкам.

— А що думає керівник «Відродження» про ситуацію в економіці України, як оцінює її перспективи?

— Нашому парламенту, по-перше, треба нарешті набратися сміливості і прийняти весь комплекс законів про приватизацію, поставити крапку на цьому. По-друге, впровадити якнайшвидше власну валюту. Адже торік намічали завершити усі підготовчі заходи до першого липня. Затримка з ним на кілька місяців смерті подібна. Через те, що не маємо власної грошової одиниці, через різницю цін наші продукти просто-таки «вимітають» безпосередньо з баз, підприємств, ферм. А надійно «прикрити» кордони з Росією та іншими республіками митним контролем Україна поки що не в змозі. І економічні методи неефективні, бо ми пізно, порівняно з іншими державами колишнього СРСР, почали створення ринкової інфраструктури, зокрема й комерційних банків. А вони — регулятори ринкових відносин. У Росії це зрозуміли раніше від нас, вже накопичили великі капітали, які «тиснуть» і на українську економіку. Так, в московських банках і комерційних структурах є великий запас валюти, а на Україні їм тільки недавно дозволили займатися валютними операціями.

— Вину за це відставання, — продовжував Скопенко, — покладаю на наш уряд та консервативні сили в ньому, які не здатні розірвати це «замкнене коло». Те саме стосується і парламенту. Мабуть, настав час створити партію підприємців, яка займалася б цивілізованим лобізмом щодо тріади — «Верховна Рада — президентська «команда» — Кабінет Міністрів». На очах народжуються нові бізнесмени — високосвічені, зі знанням ситуації в економіці та політиці, доброю діловою хваткою. Думаю, що невдовзі вони прийдуть і в парламент, і в уряд.

І ще раз хочу підкреслити, що в понятті інфраструктури, тканини ринку я включаю виховання людей, зміну їх психології. Знаєте, як ідеться у відомій сентенції: недалекоглядні батьки дають своїм дітям рибу, а розумні вчать її ловити. Треба, щоб людина надіялася перш за все на власні здібності, вміння, талант, а не на профком, державу чи якісь соціальні подачки. Але й духовно бідний не може бути багатим. Тому нам треба починати з дітей, нового змісту виховання в сім'ї, школі. Головний капітал — оті, що зараз «ходять під стіл». Не вистачить нам розуміння цього — не вистачить в майбутньому інтелекту, духовності, щоб керувати державою.

Отже, і банк — це не просто установа, де діють люди з рахівницями, нехай і електронними, і лічать гроші. Це мірило багатств суспільства, частина людської культури, цивілізованості.

— Що ви ненавидите, а що любите? — запитав Скопенка.

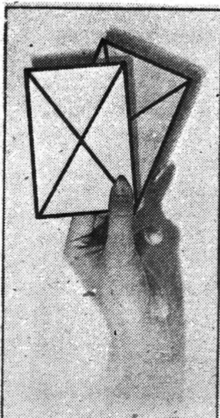
— Ненавиджу людей заздрісних, нещирих, не приймаю диктату у будь-якій формі, — відповів він. — Люблю щирих і відкритих душею, які вміють дотримувати даного слова. Моє захоплення — шахи, рибалка. Але часу на це майже нема. Почуваюся як бігун, котрий не знає, де фініш. Але на роботу йду з великим задоволенням. Мабуть, банк — це моє покликання.

Якщо у читачів виникла потреба ближче ознайомитися з діяльністю банку «Відродження» і його керівником, ось «координати» для цього — телефон і факс: (044) 224-85-74.

Ведучий рубрики Юрій КОРНЄВ.

* * *

Якщо у вас є поради до рубрики «Хто є хто в українському бізнесі» або ви хочете порекомендувати нам розповісти про тих, чия «зірка» сходить на небосхилі українського підприємництва, напишіть до редакції «Голосу України» або зателефонуйте: (044) 290-91-47, 441-88-07.

ЛАБІРИНТИ ПРАВОСУДДЯ

Що спільного між судом та лікарнею? Один з можливих варіантів відповіді звучить так: «Всі згодні з тим, що вони потрібні, але потрапляти туди ніхто не хоче...» І дійсно, коли суд роками не може розібратись у трудовому конфлікті між працівниками та адміністрацією, коли рішення з таких справ відміняються двічі, тричі і більше разів, це все не підвищує авторитету судової влади — однієї з трьох законних влад у правовому суспільстві. А справи про поновлення на роботі незаконно звільненого завжди мали особливе значення, нерідко саме тут і вирішується спір людини із Системою, яку прийнято називати адміністративно-командною, яка переслідує за критику, позбавляє засобів існування. Втім, буває й таке, коли за парканом з високих слів переховуються звичайнісінькі сутяги та ледарі або за сучасною термінологією «профнепридатні люди».

Чи не найбільше скарг до редакції саме по трудових спорах і саме з приводу незаконних звільнень з роботи. На думку деяких наших дописувачів, головною причиною їх звільнення є помста їм за критику керівництва. Такі листи надіслали до редакції «Голосу України», зокрема, А. Євстаф'єва з Тульчина та В. Іваненко з Чернігівщини. Правові підстави для їх звільнення теж однакові — скорочення штатів. Однакові і причини опротестування судових рішень — невиконання судом свого обов'язку під час перевірки можливих фактів переслідувань за критику. По справі В. Іваненко, наприклад, судові рішення відмінялись двічі з різних підстав, в результаті справу вирішено тільки через півтора року і не на користь нашої дописувачки. Поряд з цим окремі питання, як на мою думку, досі чекають відповіді. Так, з матеріалів перевірки Чернігівської обласної прокуратури видно, що скорочували посаду агронома-агрохіміка, яку раніше займала В. Іваненко, а замість цього ввели посаду головного агронома-агрохіміка. В чому ж саме за таких умов полягало подібне «скорочення штату»? А В. Євстаф'єву звільняли тричі, потім поновлювали, і тепер вона знову без роботи. Висновок суду по цих справах остаточний: звільнені за скороченням правильно, переслідувань не було...

Як свідчить судова практика, у випадках, коли і встановлюються грубі порушення трудового законодавства, довести їх зв'язок із скаргами на керівника практично неможливо. По-перше, де шукати об'єктивні докази того, що він заздалегідь замислив розправитись із своїм «опонентом» саме таким чином? По-друге, кандидатури для скорочення необхідно було заздалегідь обговорювати на Раді трудового колективу, з урахуванням думки працівників підрозділу, де це скорочення провадиться та ще й «на основі широкої гласності». Далі потрібна санкція профкому і вже тільки після цього можна видавати наказ про звільнення. Порушення цієї досить складної процедури завжди можна списати на юрисконсульта, власну правову необізнаність тощо. Нині ж більшість з цих питань взагалі вирішується на підставі статуту конкретного підприємства чи організації, в умовах запровадження контрактової системи та плутанини в законодавстві. Навіть згода профкому на звільнення потрібна не завжди. Переслідування за критику, між іншим, тягнуть за собою і кримінальну відповідальність, а засуджених за цей злочин практично немає. Знову ж таки, проблеми з доказами. Чи, може, вже нарешті перестали переслідувати й виживати з роботи тих, хто критикує свого директора?

З Дніпропетровська нам написала Л. Дзиковська, звільнена ще 1987 року у зв'язку із втратою довір'я. Аналогічна історія, добре знайомі ознаки якої перелічені у протесті прокурора Дніпропетровської області на рішення суду, яким Л. Дзиковській відмовили в поновленні на роботі. Тут і бездоганна праця протягом тривалого часу, потім численні скарги працівника на порушення та безладдя, наступні перевірки, покарання винних, після цього сувора догана вже самій дописувачці і нарешті звільнення. Далі — суд, відмова в позові про поновлення на роботі, протест прокурора, знову ж таки у зв'язку з відсутністю перевірки фактів можливого переслідування за критику. А крапку поставила Президія Дніпропетровського обласного суду, яка взагалі відмовилась розглядати протест прокурора, тому що пройшов дворічний строк, встановлений, до речі, законодавством колишнього СРСР. У спорті, кажуть, завжди перемагає дружба, а хто переміг у цьому судовому марафоні, сказати важко.

Зустрічаються й інші подібні історії, але вже «з варіаціями». Особисто мені як адвокатові доводилось бачити акт про перебування робітника в нетверезому стані, засвідчений підписами десяти свідків. Через півгодини з'явився новий акт зовсім протилежного змісту. Під ним вже «тільки» вісім відписів, а дехто на всяк випадок розписався в обох актах. Додамо сюди скарги, що директор тероризує своїх підлеглих за критику і практичну відсутність у нас кримінальної відповідальності за завідомо брехливі свідчення. Судді, який розглядатиме цю справу, не позаздриш. А чи потрібна взагалі ця вимога до суду «в дусі часу» — перевіряти наявність можливого зв'язку між звільненням робітника та його скаргами на своє керівництво? Те, що вона абсолютно не спрацьовує навіть у кримінальному судочинстві, видно і з судової статистики, а чого ж чекати від розгляду цивільних справ, де немає слідчих, карного розшуку, запобіжних заходів до обвинуваченого тощо. Звідси багатомісячна тяганина, спочатку надія, потім відчай або втрачена віра у справедливість. Як пише М. Тарідуда з Рівненщини: «Я вже більше як рік не працюю, пишу скарги в різні судові інстанції, а отримую відписки, якими можна обклеїти не одну кімнату...» Я вже не кажу про можливі судові витрати. Мені здається, що дещо більший ефект можуть мати нові зміни в нашому трудовому законодавстві, за якими керівник, винний в незаконному звільненні свого підлеглого, несе за це повну матеріальну відповідальність. Хоча, звичайно, в наших сучасних умовах деякі прудкі керівники швиденько зметикують, з яких саме фондів свого підприємства і через які премії або «матеріальну допомогу на оздоровлення» відшкодувати собі ці витрати. Отже, безвихідь чи, може, законодавці придумають щось дійсно ефективне?

А киянин О. Будник шукає по судах правду з листопада минулого року і можна сказати ще новачок в цій нелегкій справі. Його звільнили за скороченням після зміни підпорядкування редакції журналу, де він працював. Новий видавець журналу позбавив редакцію прав юридичної особи та реорганізував її у звичайний відділ. При цьому наказу про переведення О. Будника в нову організацію не видали, новий трудовий договір належним чином не оформили. Редакційний статут досі не затверджений, договору із засновником теж немає. Керівництво журналу та журналістський колектив були проти звільнення, втім, їхня думка нікого не цікавила. До недавнього часу подібні питання вирішувались як за нормами трудового законодавства, так і на підставі Закону про пресу колишнього СРСР. За таких умов усю сумну епопею нашого дописувача можна було б розглядати, як низку грубих порушень чинного законодавства. А чим керуватися сьогодні? «Білі плями» в нашому чинному законодавстві київські суди витлумачили проти журналіста з двадцятирічним стажем. Тепер він теж ніде не працює. А може, через цю щілину між законами до нас потихеньку повертається типова бездушність та зневага до людини? Тим більше, що порушені й чинні закони України, зокрема вимоги статті 203 Цивільно-процесуального кодексу — суди «обмовчали» більшість з доводів звільненого журналіста на свою користь. Нічого відповісти? З цього здебільшого й починається «великий похід» скаржника по різних інстанціях судового та прокурорського нагляду, по лабіринтах правосуддя..

Сергій ТЕНЯКОВ,
юридичний оглядач.

ЗРУШЕНЬ НІЯКИХ

Шановні депутати! Годі займатися балачками. Огляньтеся навколо себе—і ви побачите, що зрушень немає ніяких. Особливо це помітно в глибинках, подалі від столиці. Партократія зі своїми прихвоснями творить свої справи не криючись. А простий народ нічого не може вдіяти, бо й досі немає ніякого правового захисту.

Партократи позаймали найкращі родючі землі і вибудовують на них палаци для своїх сімей. Хіба справжні демократи будуть таке витворяти? Невже незрозуміло, що своїми вчинками вони тільки обурюють народ? А може, все це робиться навмисне, за попередньо продуманим сценарієм?

М. КРАВЧЕНКО.
Пісочин
Харківської області.

ІМПЕРСЬКА ПРОПАГАНДА ЖИВУЧА

У Донецькій області ведеться посилена пропаганда проти української державності. Робота спрямована на знищення всього українського. В клубах і будинках культури майже не чути українського слова і пісні. Кіоски «Союздруку» (слушно зауважити, чому й досі «Союздрук», а не «Укрдрук» — **Ред.**) завалені антиукраїнськими виданнями.

Дуже активно діє імперська пропаганда, а наше рідне, українське гине, і нікому до цього немає діла...

А. МИРОНОВ.
Краматорськ.

РЯТУЙТЕ ШВИДКО Й РІШУЧЕ

У діях Багрова і вміло скоординованого ним РДК по створенню «держави» Крим є провина й Президента і Верховної Ради. На мій погляд, вони своєчасно не наважилися чітко назвати головну причину кримської авантюри — збереження та примноження влади для партапаратників. Адже створення навіть маріонеткової держави — це поява маси теплих зручних крісел. Виправити ситуацію ще не пізно. Коли, не шкодуючи часу та сил, провести агітаційно-роз'яснювальну кампанію серед населення Криму. Потреба в ній тим більша, що практично всі засоби масової інформації там підтримують лінію Багрова. Навіть листок «Сады Тавриды» надрукував заклик до референдуму!

Потрібно рятувати Крим від кривавої авантюри. Рятувати швидко й рішуче!

Е. АНДРЄЄВ.
Керч.

Юридична консультація

Чи чинна постанова Кабінету міністрів України щодо безплатного проїзду пенсіонерів у приміських електропоїздах?

Л. АНІШИН.
Київ.

Зазначена постанова Кабінету міністрів від 23 вересня 1991 року («Про додаткові заходи щодо посилення соціального захисту населення») введена в дію з 1 жовтня 1991 року і на сьогодні свою силу не втратила. Пункт 4 цієї постанови передбачає безплатний проїзд «для пенсіонерів міським транспортом та на приміських маршрутах (крім метрополітену і таксі)». До приміського транспорту належать приміські поїзди, автобуси та річкові судна, якщо їх маршрути починаються в місті й виходять за його межі до 50 кілометрів.

* * *

Чи діє постанова уряду про безплатний проїзд ветеранів Великої Вітчизняної війни в Україні? Керівництво Придніпровської залізниці з 1 березня 1992 року скасувало цю постанову.

В. КОЛДУНОВ.
Дніпропетровськ.

Постанова Ради Міністрів СРСР від 14 квітня 1990 року за № 375 «О мероприятиях в связи с празднованием 45-й годовщины Победы советского народа в Великой Отечественной войне» чинна в Україні. Постановою учасники Великої Вітчизняної війни мають право безплатного проїзду залізничним, водним транспортом і в автобусах приміських маршрутів і раз у два роки (туди й назад) міжміським залізничним, водним, повітряним і автомобільним транспортом або проїзд ними щороку із 50-відсотковою знижкою на рік зазначеними видами транспорту.

Прийняте рішення про скасування дії цієї постанови Придніпровською залізницею з боку її керівництва, якщо це мало місце, є неправомірним, бо перевищує компетенцію її керівництва.

* * *

Чи має право міськвиконком поставити молодого спеціаліста на першочергове одержання житлоплощі замість установленого позачергового у разі, якщо його було звільнено у зв'язку зі скороченням штатів?

І. ЄФИМЕНКО.
Алушта,
Автономна Республіка Крим.

Квартирний облік громадян здійснюється за місцем роботи і у виконавчих комітетах місцевих Рад народних депутатів (тепер — місцевої державної адміністрації). Тому у разі скорочення штатів (і в деяких інших), згідно з п. 32 Правил обліку громадян, що потребують поліпшення житлових умов і надання житлових приміщень в УРСР, громадяни можуть бути взяті на облік у виконкомі зі збереженням попереднього часу перебування на обліку і в списках людей, що користуються правом першочергового одержання житла. Проте зазначені Правила не регулюють рішення цих питань для окремих категорій громадян, зокрема молодих спеціалістів. Існуючий пробіл варто усунути працівникам місцевої державної адміністрації на підставі того, що певна категорія громадян наділена правом позачергового одержання житла. У разі відмови від постановки на облік з правом першочергового одержання житла рекомендуємо звернутися до вищестоящої місцевої державної адміністрації.

Сергій ДЕМСЬКИЙ.

ЧЕРКАСЬКІ ОБЕРЕГИ

ЩО І ХТО ТРИВОЖИТЬ КОЛИСКУ ТАРАСА?

Кирилівка зустріла сумом — несподівано пішла з життя Марія Садова, вчителька, голова місцевого осередку «Просвіти». Жінка, котра всім своїм єством відчувала високість і святість вічного храму, іменованого батьківщиною Шевченка. «Ми з Марусею мріяли, — з невимовним жалем говорила Тамара Гулак, директор новоствореного заповідника, — про той день і час, коли земля і небо, котрі виколисали малого Тараса, стануть для кожного українця найсвятішими оберегами...».

Моринці й Кирилівка, Будище й Вільшана — над усім цим зеленим світом витає дух пророка-поета. Бо — о диво й щастя! — й донині оберігає Всевишній правічного дуба, в дуплі якого ховав малюнки юний маляр; криницю, з якої носив воду школярам; копанки, гаї і тихий став. Ось тут, у садибі діда Івана, він слухав оповіді про гайдамаків. У степу, з козацької могили, видивлявся залізні стовпи, «що підпирають небо», зорив, як «світає, край неба палає»... А цей панський маєток, де тепер сільська школа, таїть у собі його кроки і голос. Все це багатство разом з літературно-меморіальним музеєм об'єднане з нинішнього року одним вагомим словом — заповідник.

Ще готуючись до його створення, Черкаський облвиконком у 1990 році прийняв широку програму по увічненню пам'яті великого земляка. Крім соціально - культурного будівництва, вона включає відновлення старовини. Це й відродження церкви в Моринцях, де хрестили Тараса, реставрація будинку пана Енгельгардта в Будищах, входу до таємничих гайдамацьких ходів на Гупалівщині. А це передбачено відтворити козацьку могилу і вітряк Бойка, кузню коваля Коліїа, садибу діда Івана...

Але держава лише проголосила, нехай і урочисто, про створення історико - культурного заповідника «Батьківщина Т. Г. Шевченка», бо ж не виділила на його функціонування ні копійки. Тим часом, музеї в Кирилівці й Моринцях, унікальні скарби-експонати (деяких з них торкалася рука Тараса), колекція неописаних, рідкісних ікон потребують належного зберігання.

Торік побувала в Кирилівці група киян-тумівців на чолі з Анатолієм Мокренком. Побачене — вбога музична школа на дві кімнати, затісна середня на 180 місць, а в ній більш як 400 учнів, сплюндрований цвинтар, на якому покоїлися рідні Шевченка, а тепер стоїть гідромеліоративний технікум, відсутність храму, переслідування властями членів «Просвіти» та її голови М. Садової — вразило гостей. Вони виступили в «ЛУ» з палким закликом до всіх сущих у світі українців допомогти Колисці Кобзаря, створити Фонд відродження Кирилівки—Шевченкового.

Проте, минула весна, рясним дощем відшуміли пісні й промови, а ніхто й не відгукнувся на той заклик. Схоже, й самі автори за нього забули. Та що вони? Спасибі, кажуть кирилівчани, що хоч словом підтримали. Засмучує інше, ділилися зі мною Тамара Гулак та її юна колега Людмила Шевченко — чому в багатьох нинішніх поетів, художників, політиків, котрі присягають на «Кобзарі», не виникає внутрішньої потреби вклонитися батьківщині Тараса? Працівників музею вразила народний депутат України, котра, приїхавши у справах до Кирилівки, не знайшла хвилинки переступити порогу хати, в якій виростав геній нації... Навіть лауреати, освячені святим Тарасовим ім'ям, не відчувають своєї причетності до того, що він любив понад усе у світі. То ж годі знайти серед експонатів книги - подарунки музеєві Шевченка.

И останнє, що найбільше хвилює. Цієї весни традиційне свято «В сім'ї вольній, новій», як завжди, завершилося в Каневі. Урочисто, піднесено й... гучно. З піснями, промовами, закликами. Хто придумав цю «традицію» — закінчувати всі мистецькі свята й фестивалі тут, на Чернечій — Тарасовій горі? Хто постановив влаштовувати на домовині трибуни? Юрмиськами, з бубоном і гармонією йти «походом» до могили? Відомо хто: ті, для кого було байдуже, однаково, де провести «мероприятие» — на святому місці чи на стадіоні.

Чому б не покласти край тим «традиціям» і не повернутися до народних звичаїв, за якими на цвинтар ідуть з квітами, тихою молитвою, а співають і танцюють біля колиски.

...Лишень кобзарі чи бандуристи, котрі завше милі поетовому серцю, хай тихо співають біля підніжжя Чернечої гори, оберігаючи вічний спокій великого сина України.

А в Моринцях, Кирилівці, Будищах, де «вітер колише колиску Тараса», нехай звучать музика, жарти, співи. Хай приїздять з концертами, відкриваються й закриваються фестивалі і свята.

Тарас любив у «цьому раї» співати й слухати пісень...

ГОРДІ КВІТИ ТАМАРИ ГОРДОВОЇ

Їй дуже личить це прізвище — Гордова. Бо вдача така ж — горда й незалежна. Це від прадідів, каже, передалось, котрі чумакували і, як відомо, за словом до кишені не лізли.

А в картинах зовсім інша Тамара. Ніжна й беззахисна, замріяна, закохана і... таємнича. «В ніч на Івана, в ніч на Купала в темному лісі папороть цвіла»... На темно - зеленому тлі диво - трави, люди-птахи з калиною, спалахи чарівної квітки— таїна... Серія ця називається «Один рік кохання». Чому один? Щоб усе життя люди жили так, як той нестямнощемний, щасливий рік кохання.

...Довго техніку її декоративного розпису, палітру барв не визнавали. Навіть більше — засуджували й відкидали. Чому малює «кривульками»? Чого лише приглушеними тонами, а не життєлюбними, червоними, як, до прикладу, петриківські майстри?

Гордова продовжувала малювати по-своєму і своє. Інакше не була б вона Гордова. І відповідала критикам: у наших холодноярських краях, з часів мученицької смерті-розправи над гайдамаками, померкли барви: в дівочих стрічках, у рушниках, навіть у речах побуту. Придивіться довкіль: якого кольору земля, якою глиною вимазана долівка, припічок, підмальована призьба?! А бабина скриня?

«У кожній квітці черпаю я натхнення». Серію робіт «Благослови, земле», «Клечальна неділя», «Тії поезії прекрасна таїна» хотіли придбати чимало художніх музеїв України і за кордоном. Виставки молодої художниці, чия творчість визнана сьогодні, як неповторне явище українського декоративно - прикладного мистецтва, відбулися в багатьох містах країни. Тільки не було жодної в рідних Черкасах. «Скрутити птаха легко в самоті, бо друзів-недругів немало у житті...».

На знімку: заслужений художник України Данило Нарбут і майстер декоративного розпису Тамара Гордова.

Фото Григорія БІЛОУСА.

ВІДСТУПАЄ НАРОДНИЙ...

Він лишив після себе сум'яття почуттів: подиву, жалю, розчарування — ювілейний концерт Черкаського державного заслуженого українського народного хору. В колективі, що більше двох годин виступав на сцені, важко було розпізнати високий професіоналізм Анатолія Авдієвського, хвилюючий ліризм Анатолія Пашкевича, диво-гармонію Євгена Кухарця — всі вони, кожен у свій час, керували, надихали хор, творили воістину народний, самобутній колектив, удостоєний згодом найвищої державної шани — премії імені Тараса Шевченка.

Пригадувалося, як зачаровували своїм співом у хорі Анатолій Пивоваров, Василь Бокач, Анатолій Маняченко, Ольга Павловська, Раїса Кириченко. І хоч дотепер виступають у ньому інші чудові солісти, хор, на жаль, втратив значно більше ніж відомих артистів—своє обличчя. На ювілейному концерті звучало багато духовних, стрілецьких, козацьких пісень і жодної — на вірші Кобзаря... Не почули слухачі й улюблених «Лебедів материнства» й «Синові» на слова Василя Симоненка, славнозвісних «Степом, степом», «Маминої вишні» Анатолія Пашкевича, народних пісень придніпровського краю — тих скарбів, котрі принесли хорові визнання і любов.

Знаю, роздуми ці — не відкриття для багатьох творчих людей Черкас. Тут добре знають, що криза колективу розпочалася ще п'ять літ тому, в трагічний тридцятирічний ювілей хору, коли в розквіті таланту й задумів загинув Євген Кухарець — яскрава особистість, чарівна людина, до безтями закохана в народну пісню. Відтоді хором очолив Петро Савчук, сумлінний виконавець, хормейстер, який тяжіє до академічної манери виконання. Зміна художнього керівника завжди болісна для будь-якого творчого колективу. Для Черкаського хору вона збіглася не лише з тяжкою втратою, а й з початком нелегких для мистецтва часів.

Неймовірно, але сьогодні хор майже не виступає в повному складі. Відсутність приміщення для репетицій (п'ятий рік «домучують» ремонт філармонії), скрута з коштами, транспортом, пальним поставили артистів у жебрацьке становище. Про гастролі не тільки за кордон, а й по Україні не може і йтися. Розділившись на групи, артисти тряським «ПАЗиком» їздять з концертами по селах. Люди раді бачити «живих» співаків, послухати пісень. Але хіба то колишній неповторний Черкаський народний хор?!

Дай Боже, йому снаги й відродження, бо хіба житиме пісня — свята душа народу — без своїх оберег?!

ЧИМ ЖИВЕМО СЬОГОДНІ

Бліц-інтерв'ю

Данило НАРБУТ, заслужений художник України:

— Закінчив серії «Полковники Богдана Хмельницького» і «Гетьмани України». Перші 36 картин закуплено для Чигиринського історичного музею, на 25 парсун надходять пропозиції з-за океану. Та я хотів би, щоб «Гетьмани» залишилися на Вкраїні. Тепер думи мої про серію «Гайдамаки».

Ольга ПАВЛОВСЬКА, народна артистка України:

— Виступаю з вокально-фольклорним гуртом «Росава». Нинішньої весни дали сорок п'ять концертів у районах, забруднених радіацією. Тепер збираємося на гастролі до Полтави. «Чураївна» приїде до нас, а ми до них. У моєму репертуарі з'явилися чудові пісні. Однак найдорожчою моєю оберегою полишається пісня «Степом, степом», якій нещодавно виповнилося п'ятнадцять літ.

Микола НЕГОДА, письменник:

— «Крах» — така назва мого нового роману. Написав також багато віршів, понад 150 поетичних переспівів псалмів для молоді. Словом, працюю і щасливий, що можна викласти на папері все, чим сповнена душа.

Алім СИТНИК, головний режисер музично-драматичного театру імені Тараса Шевченка:

— Готуємося до 60-річчя театру. Спустилися з небес на грішну землю і ставимо те, що любить наш глядач. «Сорочинський ярмарок», «Сватання на Гончарівці».

Буде й прем'єра — вистава «Остання ніч поета», присвячена Василеві Симоненку. На гастролі їдемо до Кіровограда.

ПОТРОХУ ПРО ВСЕ

● **Чигиринський історико-культурний заповідник оголошено державним. У жовтні нинішнього року виповниться 400 літ відтоді, як славній козацькій столиці було надано статус міста Магдебурзького права.**

* * *

● **Всеукраїнські історичні читання на тему українського козацтва відбувалися в Черкаському педінституті.**

* * *

● **Льотчик Петро Гончар видав книжку «Легенди Холодного Яру». Меценат — Черкаське авіапідприємство.**

СВІТСЬКА ХРОНІКА

⊙ **Черкаська поетеса Наталя Замулко вийшла заміж у Парижі — за тамтешнього процвітаючого підприємця. Кажуть, вірші пише ще кращі.**

⊙ **Перший офіційний мільйонер колишнього Союзу черкащанин Олег Тішаков заявив, що власним коштом відродить знищений у місті Свято-Троїцький кафедральний собор.**

⊙ **Славна Умань залишилася без «підпільника Кіндрата», дитсадок без вихователя: Андрій Миколайчук подався до Львова — в театр «Не журись!»**

⊙ **Художню самодіяльність Черкаської тютюнової фабрики запросили до ФРН проводити українські вечорниці. З варениками, звичайно. Вар'єте на Заході обридло.**

⊙ **Клуб незалежних українських письменників «Оратанія» діє у Черкасах. Після 30-річної перерви стараннями клубу відродилося видавництво «Сіяч», котре випустило першу колективну поетичну збірку «Толока».**

**Лідія ТИТАРЕНКО,
власний кореспондент «Голосу України» по Черкаській області.**

Телефон корпункту в Черкасах — 47-12-87.

СОНЦЕ СВІТИТЬ КРІЗЬ ВІКИ

(Закінчення. Початок на 1-й стор.).

І вдарив грім з блискавицями. Ударив уже під заключні акорди фестивалю, ближче до півночі, ніби й собі долучившись до великого пробудження: уставай, люде український, настала година для праці на благо юної держави! Тисячоголосся хору сплелося з тисячоголоссям залу — співали «Ще не вмерла Україна» і старі й малі. Ні, вже не просто співали, а промовляли, як молитву, святі слова про святу землю.

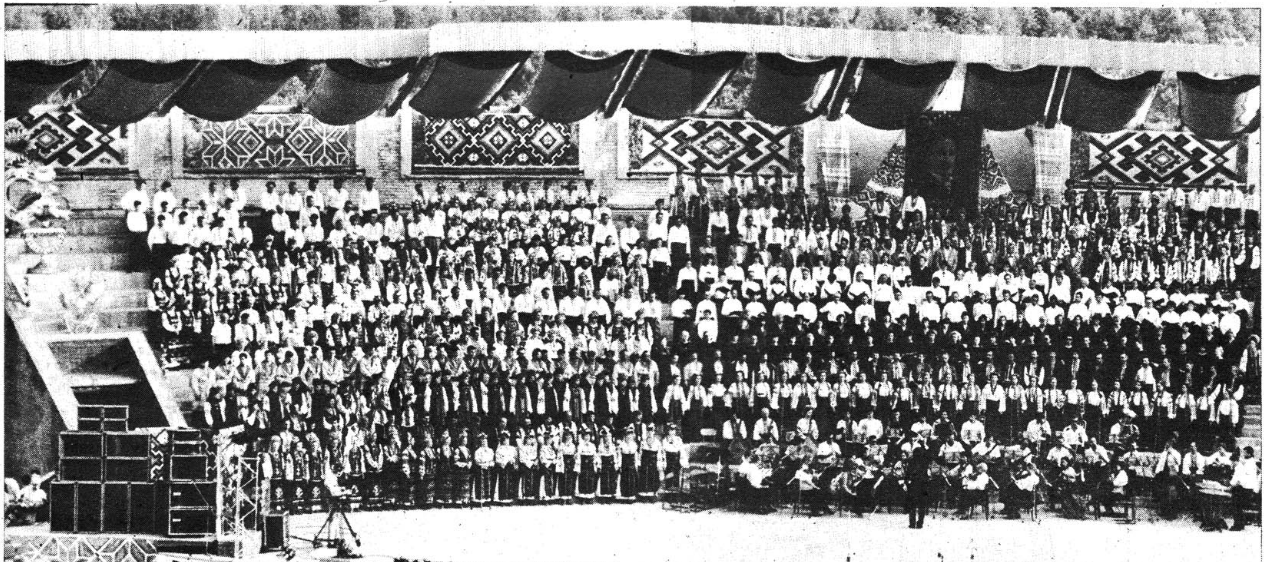
Яка ж вона в нас багата і щедра талантами! І можна лише позаздрити полтавцям, які побачили й почули «живцем» національних зірок: Анатолія Солов'яненка, Раїсу Кириченко, Анатолія Паламаренка, Івана Пономаренка, Бориса Шарварка, Валентину Степову, Тетяну Кавун, Олександра Дяченка, Миколу Коваля, Мирослава Вантуха. ансамбль танцю імені П. Вірського, симфонічний оркестр і хор Київської оперної студії, хор імені Г. Верьовки, капелу «Думка», квартет «Явір»... Безсмертне творіння двох геніїв, наших земляків Миколи Лисенка та Івана Котляревського — оперу «Наталка Полтавка» — чи не вперше за всю історію поставили просто неба, а кількість учасників сягнула за 300 чоловік. Та що там казати! На такому дійстві випадає бути, мабуть, раз у житті...

Сучасники називали М. Лисенка сонцем української музики. А сонце — воно не меркне і не гасне, бо воно на те й сонце. Через віки світить нащадкам, указує дорогу світлу, чисту — як музика і пісня. Невмирущі й непереможні.

Григорій ГРИНЬ.
Полтавська область.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА та Валерія ЧЕРКАСА.

За ринки України йтиме жорстка конкурентна боротьба

Так вважає Посол України в Сполучених Штатах Америки Олег Білорус. Із ним у Вашингтоні зустрівся кореспондент РУХ-ПРЕС Юрій Луканов.

Актуальне інтерв'ю

— Перші дні перебування посла в країні дуже важливі, бо в цей час складається репутація, зав'язуються найважливіші контакти і таке інше. Як вас прийняли в США? Як минули ваші перші дні?

— Скоро вже місяць, як я прибув на американську землю. Для посла, як і для інших діячів, є так звані сто днів. У моєму випадку трапилися дві дуже важливі події, які зразу наклали відбиток на діяльність амбасади. Річ у тому, що за кілька днів після мого прибуття почався візит Президента України Леоніда Кравчука до Сполучених Штатів Америки. Отож новоприбулому послові не було коли займатися протоколом, треба було забезпечити програму візиту. Тому я почав свою діяльність зовсім нетрадиційно. Порушуючи всі канони і процедури, я вручив вірчі грамоти в Білому домі вже на шостий день свого перебування, тоді як звичайно це робиться через вісім тижнів перебування посла в країні, а то й пізніше.

Була й приватна аудієнція посла у Президента Буша. У цій бесіді ми обговорили напрями співпраці, її форми й методи. Лейтмотивом розмови було те, що Україна є не тільки країною, яку визнали США, а й їхнім партнером. Власне, цей же мотив звучав і під час візиту до США Президента України. Можливо, такий підхід був найважливішим результатом візиту.

— Розкажіть, будь ласка, коротко про те, скільки людей працює в посольстві? Які умови для праці?

— Перше Посольство України в США, як і всі посольства, починає з невеликого персоналу. Початковий склад — це чотири співробітники: три дипломати і один технічний працівник. Крім того, нам допомагають двоє співробітників з числа української громади.

Окремо слід сказати про роль української громади. Вона дуже сприяє нашій роботі. Зокрема, закупили обладнання для посольства — комп'ютерну техніку, факс-машини, телефони. Одне слово, діспора виявляє велику турботу, щоб, незважаючи на кризу в Україні, а також на те, що Росія взяла під свій контроль усе зарубіжне майно колишнього СРСР, ми мали б нормальні умови для роботи. І ми дуже їй за це вдячні.

Думаю, мине час, і Україна зможе сама утримувати свої дипломатичні представництва.

— Без економічної співпраці з розвинутими країнами нам буде важко подолати кризу. Тим часом американські бізнесмени не поспішають вкладати гроші в нашу економіку. І це зрозуміло, бо наша бідність аж ніяк тому не сприяє. Уряд не створив для співпраці належних умов. Власне, тому й лунають вимоги його відставки. Ви як посол опинилися в невигідному становищі: вам треба чимось зацікавлювати американський бізнес, а ситуація в Україні цьому не сприяє. Що робити?

— Час і зусилля, яких ми докладатимемо на рівні ділових кіл США і України, на рівні нашого уряду — цього чи нового, врешті-решт принесуть свої результати. Я зараховую себе до добре поінформованих оптимістів. Я вірю, що Україна — добре розвинута країна, яка не буде довго перебувати в кризі.

Ділові кола США виявляють великий інтерес до українського ринку. Про це говорять усі — як політики, так і бізнесмени. Я зустрічався з багатьма діловими людьми у штатах Делавер, Іллінойс, тут, у Вашингтоні. Дуже різні аудиторії, але всі вони єдині в тому, що ринки України — це той резерв, де американський бізнес може здобути так зване друге дихання. Власне, він стратегічно зацікавлений у співробітництві з Україною. Але існує певна нерішучість. Бо ще не почалося повною мірою економічне піднесення, ще існує інерція економічного спаду, до того ж у США триває передвиборна кампанія. Але все це фактори тимчасові, кон'юнктурні.

За ринки України, за можливості співпраці з нею йтиме жорстка конкурентна боротьба на міжнародному рівні. Адже в ринках України зацікавлені і ділові кола європейських країн. Американський бізнес не може цього не розуміти. Оцінюючи ці фактори, я вірю, що масштаби співпраці збільшуватимуться дуже високими темпами. Для цього ми повинні зробити в Україні все, щоб познімати бар'єри. Ми маємо хороший закон про зовнішньоекономічну діяльність, про захист інвестицій. Але закони — це грунт. До них треба додати ще й механізм реалізації. А це вже функція уряду: замість бюрократичного гальмування створити реальні програми для співпраці.

— Дякую за розмову.

Вашингтон.

Експрес-новини

Сполучені Штати Америки приступили до ратифікації договору про скорочення стратегічних ядерних озброєнь. Держсекретар США Бейкер розпочав цей процес з виступу в комітеті у закордонних справах сенату. В разі ухвалення комітетом договір буде представлено на розгляд сенату в повному складі. Він дозволить скоротити стратегічні ядерні арсенали США і СНД за дев'ять років на дві третини.

На думку директора організації стратегічної оборонної ініціативи США Купера, непорозуміння між міністерством оборони і конгресом щодо пропонованої системи протиракетної оборони можуть перешкодити її розгортанню протягом найближчих десяти років. Початкову систему СОІ, вважає він, можна розгорнути вже в 1997 році за умови, якщо покласти край непорозумінням.

* * *

Лідери Африканського національного конгресу зустрілися з метою прийняти рішення про можливе припинення переговорів з урядом ПАР та іншими угрупованнями з питання створення демократичної політичної системи. Прихильники твердої лінії в АНК піддають сильному тиску його керівника Манделу. Вони виступають за вихід руху з Конвенції за демократичну південну Африку, в рамках якої ведуться переговори.

Погляд

«ПОДВІЙНА ГРА»

Знову на сторінках американської преси з'явилися фотографії відомої голлівудської «зірки» Мерілін Монро. Тільки цього разу вони супроводжуються текстами про причетність американської мафії до її смерті. Книга під назвою «Подвійна гра», присвячена смерті найпопулярнішої акторки, з'явилася на полицях книгарень. У ній розповідається про те, що, на думку автора, мета вбивства — пролити світло на інтимні стосунки акторки з міністром юстиції США Робертом Кеннеді, братом президента Джона Кеннеді.

На знімку: Мерілін Монро.

Репродукція ІТАР—ТАРС.

Часи і звичаї

АВТОМАТ Я НЕ ОБЛИШУ

Під час перевірки багажника легкової автомашини таджикистанська міліція виявила міну та дві рушниці. Нікого це особливо не здивувало. Нині населення Таджикистану має чимало різної зброї. Як знову повернути її в арсенал, зачинити на замок?

Такі роздуми можна було б назвати наївними й такими, що запізнилися. Хтось скаже: чи не саме керівництво й породило цю проблему, роздавши автомати так званим гвардійцям Президента під час травневих подій? Хтось висловить контраргумент: що залишалося робити, коли з боку опозиції виникла загроза перевороту? Суперечка ця може тривати нескінченно, та зброї від цього не зменшиться. За деякими даними, сьогодні «гуляють» по руках до двох тисяч автоматів, близько десятка кулеметів, 500 пістолетів плюс до цього рушниці й карабіни.

Найсумніше те, що всі ці стволи не припадають пилюкою десь у комірчині. Вони стріляють, залишаючись інколи останнім аргументом протистояння «шахідонців» (тих, хто в березні — травні мітингував на площі Шахідон в Душанбе, прибічників Ісламської партії відродження) та «озодістів» (учасників контрмітингу на площі Озоді, котрі виступили на захист Президента та його команди), що триває в республіці. Повернувшись до своїх кишлаків після тривалого сидіння у столиці, вони вчинили розбір: хто на чиєму боці був, для чого й чому. Дуже часто такі з'ясування закінчуються трагічно. Неодноразово лунав поминальний плач у кишлаках Курган-Тюбинської області. Гинуть від куль люди й у сусідній Кулябській.

Користуючись моментом, злочинний світ збільшив число крадіжок та пограбувань. Був випадок, коли озброєні автоматники обібрали до нитки сім'ю в кишлаці Кизил-Олдуз. Подібне трапляється дедалі частіше.

Коли ж усе це скінчиться? Таке питання ставлять собі рядові громадяни, які вже стомилися жити в постійному страсі.

Указ Президента про роззброєння не виконується, спроби вилучити зброю силами міліції великого успіху не мали. «Шахідонці» кажуть, що нехай першими здадуть свої автомати «озодісти», а ті, у свою чергу, кивають на «шахідонців».

Договір про взаємне поетапне роззброєння залишається всього-на-всього папірцем. Облишити автомат багатьом виявилося важче, ніж розлучитися з комсомолом.

Проблема із роззброєнням сторін, на мій погляд, зайшла в глухий кут. Вирішити її з допомогою сили означає свідомо провокувати загострення ситуації в Таджикистані. Її можна було б розв'язати мирно, але для цього потрібні величезні зусилля з обох боків, взаємна довіра та мудрість. Поки що цього ніхто не демонструє.

P. S. Коли матеріал було підготовлено, сталися події, що знову нагадали про цю проблему. Біля президентської резиденції в Душанбе зібралися біженці з Кулябської області. Переважно це колишні «шахідонці», котрих зустріли в штики земляки, які в основному були прихильниками «озодістів». Протистояння досягло критичної позначки. Від Президента Набієва зажадали вжити заходів до наведення порядків в південних районах країни. Він пообіцяв. Та до такого роду запевнень-обіцянок люди почали ставитися критично.

Юрій КУШКО.

Душанбе.

Новини з... сейфів

НА СЛІД НАВОДЯТЬ АРХІВИ

Недавно в архівах республіканської прокуратури та Служби безпеки України працювали співробітники міністерства юстиції Ізраїлю Д. Бейнвол і М. Шакет. Ізраїльські юристи прибули в Україну для пошуку доказів і свідків злочинів фашистських поплічників, які брали участь у масовому винищенні євреїв під час минулої війни в концтаборі Треблінка.

Д. Бейнвол і М. Шакет, які одночасно є активістами відомого міжнародного центру С. Візенталя, що вже багато років розшукує нацистських злочинців, висловили задоволення тим, що Україна є послідовною в реалізації міжнародних домовленостей з питань утвердження історичної справедливості щодо жертв минулої війни й невідворотності покарання за злочини проти людей і людськості.

Віктор ВАРЕНИК, референт прес-центру Служби безпеки України.

Експрес-новини

Американський радник з питань національної безпеки Скоукрафт заявив, що конфлікт у Югославії все більше загрожує інтересам союзу НАТО. Він вийшов з-під контролю і до нього можуть приєднатися Болгарія, Албанія і Греція, продовжив радник, висловивши сподівання, що серби й мусульмани домовляться про дійсне припинення вогню і дозволять миротворчим силам ООН взяти місто під свою опіку. Лідер республіканської меншості в сенаті Роу закликав використати повітряні й наземні сили НАТО для захисту Боснії і Герцеговини від сербів.

* * *

Президент Польщі Валенса доручив прем'єр-міністрові Павлеку до п'ятниці сформувати новий позапартійний уряд. Польща вже три тижні не має кабінету міністрів, тобто відтоді, як парламент на прохання Валенси проголосував за відставку уряду Ольшевського.

* * *

В Ізраїлі тривають загальні вибори. Вони вирішать, чи залишиться блок правих партій Лікуд при владі або вона перейде до опозиційної партії праці. Згідно з останнім опитуванням громадської думки на виборах нема явного фаворита, хоча партія праці і має деяку перевагу. Її лідер Рабин звинувачує прем'єр-міністра Шаміра в економічному спаді в країні і безробітті, що сягає одинадцяти відсотків. Вибори можуть значно вплинути на близькосхідні мирні переговори.

& mazda

ЯПОНСЬКІ ОНУКИ ДРУЖАТЬ СІМ'ЯМИ

Бізнес-контакт

Шлюбний контракт фірми Мінолта з Українвалютторгом був щасливо розірваний за взаємною згодою і до обопільного задоволення. Про те, чим має намір займатися в Україні зарубіжна скалка відомої японської фірми (дочірнє підприємство австрійської Мінолти), розповідає генеральний директор Мінолти Трейдінг Україна (МТУ) Гергей ПАЛ (фото ліворуч) і його заступник Ігор СОТУЛЕНКО (фото праворуч).

Гергей Пал. Мінолта працює в Україні вже понад п'ять років. Спочатку спільно з Київським верстатобудівним об'єднанням імені Горького, потому в СП з Укрінвалютторгом, а нині як самостійна внучата фірма Мінолти японської і дочірня Мінолти австрійської. Саме цією самостійністю ми сприяємо поліпшенню обслуговування клієнтів.

Відмінність фірми від СП полягає ще і в тому, що ми не займаємося посередницькою діяльністю, а продаємо тільки продукцію фірм, які представляємо (і, як виняток, продукцію, яка комплектує асортимент наших товарів).

Ігор Сотуленко. Візьмемо, скажімо, пресу. МТУ сьогодні здатна значною мірою забезпечити роботу редакції будь-якої газети, пропонуючи клієнту усе необхідне для організації журналістської справи: копіювально - множинну техніку, фото- і відеоапаратуру, телефакси, лазерні принтери і навіть редакційні автомобілі.

— Невже Мінолта почала випускати автомобілі?

Гергей Пал. Мінолта ось вже два роки співробітничає з фірмою «Мазда» на українському ринку. Обидва підприємства сповідують споріднену філософію виробництва товарів і обслуговування клієнтів. Починаючи з 1990 року, наша фірма є генеральним імпортером автомобілів «Мазда» в Україну.

— Ви, напевне, вже досить грунтовно вивчили наш ринок. Який попит на продукцію, яку ви пропонуєте?

Гергей Пал. Продукція самої Мінолти, насамперед копіювальна техніка, надзвичайно популярна не тільки на Заході, а й тут. Скажімо, торік ми продали цих виробів на суму, яка перевищила півтора мільйона доларів. Фотоапаратів і відеокамер реалізовано на 150 тисяч доларів. Цього року ми намагатимемося подвоїти ці цифри.

Ігор Сотуленко. Що стосується «Мазди», японці дуже обережно поставились до співпраці з Україною, прискіпливо обстежили наші дороги, клімат, можливості сервісу, пальне, провели маркетинг ринку. Після цього фірма доопрацювала автомобілі з огляду на наші умови (і навіть кліматичні) і почала їх поставляти. За минулий період ми продали 500 «Мазд».

— Як вирішуються проблеми обслуговування цієї техніки?

Гергей Пал. По копіювальній техніці сьогодні в Україні працює шість наших сервісних пунктів. Інших інофірм, які б цим займалися, поки що немає. Що стосується автомобільного обслуговування, то у Києві вже працює спеціалізована техстанція. До речі, почала функціонувати і станція у Донецьку, ще дві маємо намір відкрити спільно з нашими партнерами у Сімферополі та Львові ще нинішнього року.

Ігор Сотуленко. До того ж підготовка спеціалістів для цих підприємств проходить як у Японії, так і в Україні.

— Таким чином, Мінолта Трейдінг Україна стала першим серйозним «японським розвідником» на нашому ринку і від результатів цієї розвідки багато в чому визначиться подальша доля нашого співробітництва.

Ігор Сотуленко. Безперечно, ми — лакмусовий папірець для японських фірм. На нашому досвіді відстежуються усі процеси, які відбуваються в Україні. Хоча б той факт, що за підсумками нашої роботи торік японське телебачення підготувало годинну програму, говорить про помітний інтерес до нашого ринку.

Інтерв'ю вів
Андрій БОЄЧКО.

Фотофакт

І зростання цін на найважливіші продукти харчування все ж має певні позитивні наслідки. Це звучить парадоксально, але на території СНД може зрости кількість посмішок, в усякому разі на обличчях продавців. Якщо покупець, дивлячись на нові цінники, гірко кривиться, то працівникам торгівлі у цей момент доводиться посміхатися. Це й зрозуміло — треба рекламувати й збувати непомірно дорогий товар. А це непроста справа — вмовити бідняка розкошелитися.

На знімку: продавець молочного відділу міського гастронома нині повинен уміти посміхатися не гірше, ніж кінозірка Голлівуду. Інакше від «кислих» поглядів відвідувачів і спеки молоко прокисне.

Фото ІТАР—ТАРС.

Власкори повідомляють

Єреван

ООН У ВІРМЕНІЇ

Днями в Єревані відбулося підписання меморандуму про відкриття у вірменській столиці Постійного представництва Організації Об'єднаних Націй. Як зазначалося, угода дасть можливість Вірменії перейти на новий етап зміцнення своєї незалежності. Місія ООН забезпечуватиме зв'язок республіки з однією з найавторитетніших міжнародних організацій буквально в усіх сферах життя — починаючи з інформації і закінчуючи сільським господарством та культурою. Особливо важливо те, що передбачається співробітництво не лише безпосередньо з ООН, а й з такими її структурами, як ЮНЕСКО, ФАО, ЮНЕП.

Ара МЕЛІКСЕТЯН.

Бішкек

ШЛЮБ МИМОВОЛІ

Рішення про створення в республіці власної армії у значної частини населення Киргизстану особливого ентузіазму не викликало. А віце-президент Фелікс Кулов прокоментував президентський указ про взяття під юрисдикцію Киргизстану всіх дислокованих на його території військових частин та установ як вимушений.

Піти на такий крок республіку спонукали заява Єльцина про припинення фінансування з початку червня всіх військових частин за межами Росії, наполегливі «побажання» головному об'єднаних збройних сил СНД Шапошникова і командування розгорнутої в сусідньому Казахстані 40-ї армії, до складу якої останнім часом входили підрозділи, дисльоковані в Киргизстані. Варіант включення киргизьких збройних сил до складу російської армії довелося відхилити через його несумісність зі статусом Киргизстану як незалежної держави.

Вишукування додатково 60 мільйонів карбованців на рік на військовий бюджет, термінова реорганізація військових структур в республіці, розв'язання проблеми працевлаштування та соціального захисту офіцерів, що потрапили під скорочення,— ось лише частина завдань, що стоять нині перед Киргизстаном.

Голова республіканського Держкомітету у справах оборони Джанибек Уметалієв вважає, що реорганізаційний процес можна здійснити з найменшими матеріальними й моральними витратами. Для цього вже розроблено проект «Канат» («Крило»). Він передбачає розпродаж для народного господарства певної кількості військового майна. Всі виручені кошти витрачатимуться на утримання військ та на фінансування соціальної програми для військовослужбовців. Вирішено також не форсувати питання про прийняття нової присяги до завершення необхідних реформ. Офіцерам, які не бажають служити в збройних силах Киргизстану, обіцяно сприяння під час переведення в інші республіки.

Керівництво Киргизстану підкреслило, що, навіть створюючи власні збройні сили, не відмовиться від курсу на мирне співіснування з іншими країнами та від боротьби за загальну демілітаризацію.

Євген ДЕНИСЕНКО.

АРМІЯ МИЛОСТІ ВІД ПРИРОДИ НЕ ЧЕКАЛА

Руки вгору!

Звільнені збройними силами СНД землі у Бранденбурзі отруєні до такої міри, що використовувати їх за нашого часу не можна. Потрібне грунтовне очищення, яке обійдеться в багато мільярдів марок. До такого висновку прийшла керівник відділу земельного Міністерства навколишнього середовища Гундула Хервіг. Своїми враженнями вона поділилася на прес-конференції, що відбулася в Потсдамі. Її матеріали викладає газета «Юнге вельт».

З 335 об'єктів, які належать у Бранденбурзі ЗГВ, обстежено 136. На території в 25 тисяч гектарів виявлено 779 ділянок з припущенням високим ступенем зараження. У 24 випадках ідеться про серйозну небезпеку. Так, на одній з ділянок у Бранденбурзі-Герден виявлено покинуті боєприпаси. У Недліце підземні води отруєні забороненими у ФРН хімікаліями, які використовувалися для чищення солдатського обмундирування. У Фюрстенвальді на території колишнього військового лазарету можливе забруднення залишками медикаментів. Місцеві органи влади сповіщено про існуючу небезпеку, їм наказано негайно провести відповідні очисні роботи. Однак розраховувати на оперативність не випадає, оскільки поки що не розроблені правові засади для фінансування оздоровлення територій, на яких розташовувалися військові підрозділи ЗГВ, зазначається в публікації.

Припущення про те, що радянські військові закопують чи маскують кинуті ними цистерни з-під пального, боєприпаси й звалища зі сміттям, багаторазово підтвердилися. Головним джерелом отруєння грунтів є паливно-мастильні матеріали, стверджує Г. Хервіг.

Для початкового обстеження звільнених ЗГВ земель виділено 72 мільярди марок. Але цих коштів недостатньо для дорогих глибинних замірів і визначення ступеня небезпеки. Федеральна й земельна влада повинні якомога швидше розв'язати питання про фінансування, яке є головною перешкодою у вирішенні цієї проблеми, підкреслюється в публікації.

Ігор ОСИНСЬКИЙ.
Берлін.

Казахстанський калейдоскоп

З'ЄДНАЮТЬСЯ З АТАМІКЕН

Восени в Алма-Аті відбудеться Всесвітній конгрес казахів. Приїдуть вони з Китаю, Туреччини, США, Австралії, Канади, Німеччини, Норвегії, Швеції, Франції та Англії. Зібрати їх разом, познайомити один з одним, з'єднати з Атамікен (рідною землею) — такі завдання конгресу. Головою оргкомітету став перший секретар правління Спілки письменників Казахстану К. Найманбаєв. Конгрес відбуватиметься з 20 по 27 жовтня. Відкриється він засіданням, на якому виступить Президент Назарбаєв. На науково-практичній конференції планується заслухати понад 20 доповідей. За підготовку конференції відповідають визначні вчені, історики, демографи. Проводитимуться також засідання бізнес-клубу, огляди молодих талантів, виставки-продажі народних виробів. Усі витрати щодо організації конгресу бере на себе зовнішньоекономічна асоціація «Максат».

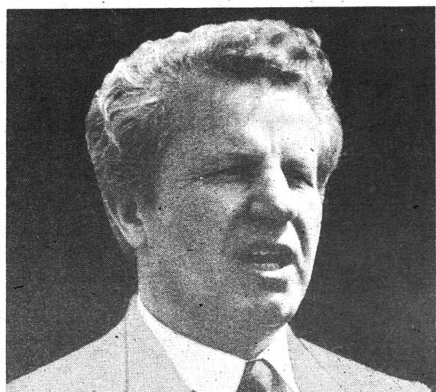
МІЛЬЙОН НА МЕЧЕТІ

Саме стільки мають намір виділити на будівництво мечетів у сільській місцевості Казахстану гості з Кувейту, що брали участь у роботі другого курултая (з'їзду) казахстанських мусульман в Алма-Аті. Йшлося, до речі, про мільйон доларів. У курултаї також взяли участь делегації мусульман з Арабських Еміратів, Кувейту, Палестини, Ірану.

Тетяна КОСТІНА.
Алма-Ата.

Голова Соціалістичної партії України Олександр МОРОЗ:

«НЕ РАДИКАЛІЗМ, А РЕФОРМИ. ЇХ МУСИТЬ ЗРОБИТИ ЦЕЙ УРЯД...»

— Я згоден з тим, що ідея державності України справді є консолідуючим чинником. Одначе повної консолідації неможливо досягнути, і це навіть не потрібно. Інакше буде, даруйте, тихо, як на цвинтарі. Головне, щоб у демократичному суспільстві кожна політична сила мала право на голос.

Причиною ж нинішнього становища в Україні є не неозастій. Дії у політиці є логічним наслідком становища в економіці. Маю на увазі економічні авантюри у другій половині 80-х років, коли з найкращих, здавалось би, намірів створили канали для перетворення безготівкових розрахунків у готівку. З'явилася грошова маса, не забезпечена товаром. Друга причина полягає у нерозумному законодавстві теж у межах колишнього Союзу, яке, до речі, повторилося у законодавствах України і Росії, щодо демонополізації зовнішньоекономічних зв'язків. Через це в останні роки в зовнішньоекономічному балансі ми змінусували десь на 250 мільярдів карбованців, коли ними можна було б поповнити державний бюджет. Підприємства і підприємці повинні мати право виходити на зарубіжний ринок тільки з своєю продукцією, а не з сировиною. Продукція має реалізовуватися там за світовими цінами, бути конкурентоспроможною. Одержану виручку підприємства мають ділитися з усіма ланками виробництва товару, які забезпечили це виробництво і технологією, і сировиною. Торгівля ж сировиною і матеріалами за рубежем повернулася до нас не новими технологіями чи науковими розробками, а «Тойотами» для окремих людей, джинсами, цигарками... Це елементарний грабунок держави.

Підприємства і підприємці вкладають у зарубіжних банках величезні суми, щоб не сплачувати податків в Україні. Виявляється потім, що сотні мільярдів доларів гуляють за межами країни. І щоб якимось чином виправдати авантюри, ведеться мова про те, що це, мовляв, гроші КПРС. Елементарний же розрахунок говорить, що десятої частини сум, про які йдеться, не набралося б з усіх каналів партійного бюджету, не кажучи вже про те, що вони використовувалися на внутріпартійні потреби, в останні роки з нульовим сальдо.

— Тобто ви вважаєте, що грошей КПРС за кордоном немає?

— Я не заперечую, можливо і є, але ті цифри, що називаються, 100 мільярдів тощо... Можу підписатися під тим, що це дурниця, це вигадки. Свої запаси за кордоном вкладають мафіозні структури з санкції держави. І до краху в економіці може призвести саме нерозумна політика держави.

Опозиція потрібна. Але вона буває різною. Наша — конструктивна. **Ми даємо програму дій, реалізація якої змінить ситуацію, припинить руйнування виробництва. Коли ж пустити все на самоплив, буде крах економіки. Ним можуть скористатися радикали різного спрямування, які хочуть одержати все й одразу. Разом з контрдіями владних структур це може призвести до тоталітаризму.**

Відсувається первісне накопичення капіталу, на чільне місце виходять мафіозні структури, вони легалізуються в бюрократичному апараті управління, в економіці. Водночас в економіці відсутня чітка концепція реформ, немає можливих результатів. «Основи...», розроблені О. Ємельяновим, це ще не програма. Якщо роз'єднання зв'язків через дії політиків не вважається першопричиною кризи, то й вихід з неї шукають не там, де слід. Різкий поворот від наявних зв'язків і переорієнтація на Захід — занадто радикальний крок у нашій ситуації. Звідки ми взяли міф, що Захід нам допоможе? Нас визнали політично, але не поспішають зробити це в економіці. Цього і треба було чекати.

Ми йдемо сьогодні радикальним, а не реформаторським шляхом. І тому нині ніхто не береться сказати, що буде далі.

— До яких же реформ, на ваш погляд, слід вдатися?

— Необхідно, на мою думку, визначити два періоди. Перший — врятувати економіку, виробництво. Для цього необхідні жорсткі державні важелі регулювання економіки. Певною мірою це крок назад. Для стабілізації виробництва необхідно приблизно два роки. Наступний етап — зростання виробництва, принципові зміни виробничих відносин. Розрахунки наших науковців показують, що вивести економіку на рівень 1985 року вдасться десь на кінець нинішнього тисячоліття, не раніше. І чим раніше ми вдамося до тимчасових — на 8—10 місяців заходів надзвичайного характеру в економіці, тим коротшим буде падіння, тим більше надій на ефективність реформ.

Я не проти роздержавлення, воно справді дасть можливість товаровиробнику розширити поле вільних дій, знайти заміну зв'язкам, які раніше забезпечували стабільність виробництва. А от з приватизацією поспішати не варто. Вона при монополізованій економіці проблеми не розв'язує, а тільки руйнує систему зв'язків і виробництва. Треба приватно створювати, а не приватизувати створене.

Найперше, що гнітить людей сьогодні, — це несправедливість у розподілі національного валового сукупного продукту. Найбільш виражено це у заробітній платі. Професор університету одержує зарплату нижчу, ніж водій автобуса чи тролейбуса, нейрохірург — ніж секретарки в деяких приймальнях... У попередні роки ми мали приблизний баланс заробітної плати. І його треба повернути на новому рівні. **У тих галузях, де відбулося різке підвищення заробітної плати, яке, по суті, поставило на коліна всю економіку, вплинуло на собівартість всієї продукції, взяти за базовий, приміром, 1985-й або 90-й рік. Через коефіцієнт зростання їх заробітної плати обрахувати всі галузі, зробивши поправки для ключових галузей. Вийдемо на нові пропорції, які треба зв'язати з часткою фонду оплати праці і валу продукції.** Таким чином ми можемо вийти на ціну, справжню собівартість продукції. А потім слід жорстко зв'язати зростання заробітної плати із фізичним збільшенням обсягів продукції та їх споживчою вартістю. Якщо такий баланс буде досягнуто (на це можна витратить місяців зо два), тоді й ціни потрібно буде відпускати, причому скрізь. Звичайно, тут виникає загроза гіперінфляції, але вона і без того уже діє. Необхідно ввести щомісячну індексацію цін. Якщо окреме підприємство перевищуватиме середню величину індексації, надлишок прибутків відносити до бюджету. Інший варіант ми пропонуємо в антикризовій програмі партії. Вона буде опублікована. Там передбачена жорсткість дій влади, проте наслідки терпиміші, можна сказати, м'якші.

— Яким ви бачите шлях забезпечення паритету між містом і селом?

— Визначити обсяги потреби держави на сільськогосподарську продукцію у нових цінах, обрахованих за згаданою методикою. Проти цієї потреби, виставити необхідні селу ресурси зі структурою, обрахованою теж у нових цінах. Те, що не вкладається в паритет, треба покласти на збитки держави. Це було б вигідно, адже агропромисловий комплекс дає більше 30 відсотків валового сукупного продукту, споживаючи майже втричі менше.

Такі реформи до жовтня забезпечили б баланс виробництва в Україні. Те ж, що робиться дотепер, спрямовано на вбивство села. Колгоспи і радгоспи не розвалюються, їх розвалюють, а фермерський рух просто паралізований.

У газеті «Демократична Україна» я висловлював свої міркування щодо реформування економіки. Уряд в особі В. Фокіна подякував з трибуни Верховної Ради за ініціативу, проте нічого з того не взяв. Однак я впевнений, що саме цей уряд і здатний провести ці реформи і навряд чи здатний справитися з іншими, які є невдалим ескізом зарубіжної економіки. Треба використати цей уряд, бо політика державного регулювання повинна реалізовуватися людьми, які звичні до того, знають структуру виробництва, схему управління. Звичайно, під контролем Президента.

Сформувати новий Кабінет Міністрів за умови не включаючи жодного з нинішніх членів уряду і складно, бо там є багато справді висококваліфікованих людей, і легко. Я б назвав Євтухова, П'ятаченка, Гейца, Вітренко. **В «обойми» повинні бути Пилипчук, Печеров, Булянда, Маякін, Богуслаєв, Кучма, Новиков, Вологжанин... Це виробничники і економісти. Міністерство закордонних справ міг би очолити Шульга, охорони здоров'я — Авраменко, Мінюст — Корнєєв чи Бойко, сільське господарство — Собчук чи хтось із депутатів, МВС — будь-хто: Розенко, Корнійчук, Кондратьєв... Є багато розумних людей і відмінних фахівців.**

Скептично ставлюся до можливостей зарубіжних спеціалістів у становленні української економіки. Ми, «знаючи» економіку у західних країнах, намагаємося спроектувати її на нашу ситуацію. Так само вони, «знаючи» наші можливості, хочуть свій досвід спроектувати на нас. Ми маємо різні умови і різні наслідки одних і тих же дій. Треба створити умови для того, щоб зарубіжні спеціалісти мали інтерес працювати у нас як інвестори, як провідники сучасних технологій виробництва.

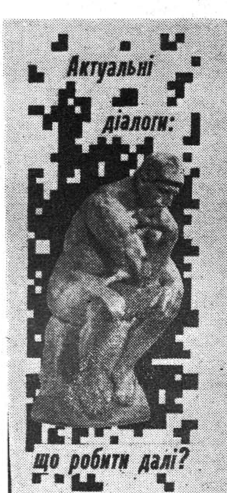
Державна ж ідеологія має будуватися державними інституціями з інтерпретацією різних політичних течій, на реальному грунті, на основі соціальної проблематики, на основі державотворення, національного розквіту. Крайнощі треба відкинути. Якщо ж ми вдамося до крайнощів, то повернемося до тоталітаризму або нацизму. Найпомилковіша теза сьогоднішнього дня полягає в можливості й умінні оцінювати національну гідність тієї чи іншої людини, тієї чи іншої нації. А судді хто? Бог? Хто таку собі зручну роль вибирає? Хто має монополію на любов до своєї культури, землі, нації? І не треба вчити людей, як саме їм треба любити Україну. У Криму, та й не лише там, це, певною мірою, дестабілізує обстановку.

Ми все шуміли, що слід деполітизувати органи влади, але здійснюється переполітизація. У Русі є багато щирих, хороших людей, є й багато не таких. Колишні ж комуністи вважаються ними людьми другого сорту, бо вони, бачте, не встигли до 23-го серпня «вискочити» з партії. Їм нема місця в суспільстві, на виробництві, в школі. Це вже факти. А ще треба, щоб заступник представника Президента був обов'язково представником РУХу, тобто, щоб політична структура утримувалася за рахунок наших з вами податків. У багатьох районах в їх активі лише «ганьба» і «геть», нічого конструктивного. Для консолідації ж суспільства слід об'єднувати усі політичні сили.

Ми вже звикли, що нашу позицію часто перекручують, в т. ч. і в «Голосі України». Досить послатися на повідомлення «Соціалісти не проти відновлення СРСР» про Всеукраїнську конференцію партії. Не кажучи про зміст заголовку, який не відповідає суті прийнятих рішень, в публікації скомпоновану ту інформацію, котра б викликала заперечення читача, а також ту, підстав для якої взагалі немає. Наприклад, є посилання на заяву «Про військове питання», хоч з цього приводу конференція ніякого документа не приймала, зробила лише доручення Політради.

Ще раз повторюю, настав час об'єднуватися. Іншого шляху не існує.

Бесіду вела Світлана ПИСАРЕНКО, парламентський оглядач «Голосу України».

— Сергік
форія після
незалежност
минула, й н
маємо дещо
му, на що
ся... Украї
демократичн
себе опози
Україні. Чи
— Сама
обов'язково
найперша
тичності сус
кож вважає
ною партією
не погоджує
даний час
тих кордоні
це, на наш
пограбуванн
проти однос

селян

З 12 черв
України» др
али під руб
туальні діал
бити далі».
бесідами (
головою ур
депутатом
талієм Масс
гором ек(
Володимиро
16 червня
брикою ви
ступник гол
го руху Ук
сандр Лавр
родний де
ми, засту
фракції Рух
Раді Микол
Сьогодні
газеті ші
Соціалістич
України Ол
розу та го
кої селян
гічної парт
чинді.

...ександр МОРОЗ:

«...РЕФОРМИ. ...Й УРЯД...»

на мою дум- а періоди. вати еконо- о. Для цьо- тські держав- вання еко- мірою це стабілізації хідно при- . Наступний я виробни- зміни ви- ин. Розра- уковців по- сти економі- 1985 - року кінець ни- иття, не ра- іше ми вда- сових — на заходів над- теру в еко- бтшим буде ьше надій на форм.

здержавлен- дасть мож- обнику роз- вільних дій, в'язкам, які

— Визначити обсяги потреби держави на сільськогосподарську продукцію у нових цінах, обрахованих за згаданою методикою. Проти цієї потреби виставити необхідні селу ресурси зі структурою, обрахованою теж у нових цінах. Те, що не вкладається в паритет, треба покласти на збитки держави. Це було б вигідно, адже агропромисловий комплекс дає більше 30 відсотків валового сукупного продукту, споживаючи майже втричі менше.

Такі реформи до жовтня забезпечили б баланс виробництва в Україні. Те ж, що робиться дотепер, спрямовано на вбивство села. Колгоспи і радгоспи не розвалюються, їх розвалюють, а фермерський рух просто паралізований.

У газеті «Демократична Україна» я висловлював свої міркування щодо реформування економіки. Уряд в особі В. Фокіна подякував з трибуни Верховної Ради за ініціативу, проте нічого з того не взяв. Однак я впевнений, що саме цей уряд і здатний провести ці реформи і навряд чи здатний справитися з іншими, які є невдалим ескізом зарубіжної економіки. Треба використати цей уряд, бо політика державного регулювання повинна реалізовуватися людьми, які звичні до того, знають структуру виробництва, схему управління. Звичайно, під контролем Президента.

вали стабі- тва. А от з спішати не монополізо- проблеми не ки руйнує і виробницт- о створюва- зувати ство-

гнітить лю- це несправ- одiлі націо- о сукупного ьш вираже- тній платі. итету одер- чу, ніж во- тролейбуса, іж секретар- німальнях... и ми мали нс заробіт- о треба по- у рівні. У ідбулося рі- заробітної ті, постави- о економіку. собівартість взяти за ба- 1985-й або коефіцієнт бітної плати галузі, зро- для ключо- демо на но- треба зв'яза- нду оплати дукції. Та- жемо вийти ню собівар- А потім слід зростання із фізичним ягів продук- ою вартістю. нс буде до- жна витра- ва), тоді й де відпуска- ь. Звичайно, за гіперінф- і без того дно ввести сацію цін. ідприємство середню ве- , надлишок ити до бюд- ант ми про- ризовій про- а буде опуб- передбачена лади, проте ші, можна

бачите шлях нтету між

Сформувати новий Кабінет Міністрів за умови не включаючи жодного з нинішніх членів уряду і складно, бо там є багато справді висококваліфікованих людей, і легко. Я б назвав Євтухова, П'ятаченка, Гейца, Вітренко. В «обоймі» повинні бути Пилипчук, Печеров, Булянда, Маякін, Богуслаєв, Кучма, Новиков, Вологжанин... Це виробничники і економісти. Міністерство закордонних справ міг би очолити Шульга, охорони здоров'я — Авраменко, Мінюст — Корнєєв чи Бойко, сільське господарство — Собчук чи хтось із депутатів, МВС — будь-хто: Розенко, Корнійчук, Кондратьєв... Є багато розумних людей і відмінних фахівців.

Скептично ставлюся до можливостей зарубіжних спеціалістів у становленні української економіки. Ми, «знаючи» економіку у західних країнах, намагаємося спроектувати її на нашу ситуацію. Так само вони, «знаючи» наші можливості, хочуть свій досвід спроектувати на нас. Ми маємо різні умови і різні наслідки одних і тих же дій. Треба створити умови для того, щоб зарубіжні спеціалісти мали інтерес працювати у нас як інвестори, як провідники сучасних технологій виробництва.

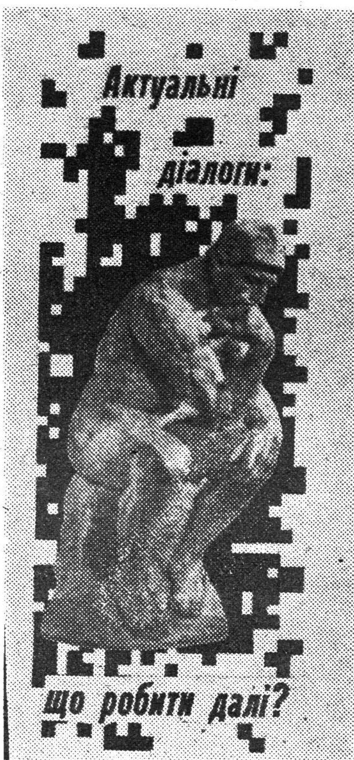
Державна ж ідеологія має будуватися державними інституціями з інтерпретацією різних політичних течій, на реальному грунті, на основі соціальної проблематики, на основі державотворення, національного розквіту. Крайнощі треба відкинути. Якщо ж ми вдамося до крайнощів, то повернемося до тоталітаризму або нацизму. Найпомилковіша теза сьогоднішнього дня полягає в можливості й умінні оцінювати національну гідність тієї чи іншої людини, тієї чи іншої нації. А судді хто? Бог? Хто таку собі зручну роль вибирає? Хто має монополію на любов до своєї культури, землі, нації? І не треба вчити людей, як саме їм треба любити Україну. У Криму, та й не лише там, це, певною мірою, дестабілізує обстановку.

Ми все шуміли, що слід деполітизувати органи влади, але здійснюється переполітизація. У Русі є багато щирих, хороших людей, є й багато не таких. Колишні ж комуністи вважаються ними людьми другого сорту, бо вони, бачте, не встигли до 23-го серпня «вискочити» з партії. Їм нема місця в суспільстві, на виробництві, в школі. Це вже факти. А ще треба, щоб заступник представника Президента був обов'язково представником РУХу, тобто, щоб політична структура утримувалася за рахунок наших з вами податків. У багатьох районах в їх активі лише «ганьба» і «геть», нічого конструктивного. Для консолідації ж суспільства слід об'єднувати усі політичні сили.

Ми вже звикли, що нашу позицію часто перекручують, в т. ч. і в «Голосі України». Досить послатися на повідомлення «Соціалісти не проти відновлення СРСР» про Всеукраїнську конференцію партії. Не кажучи про зміст заголовку, який не відповідає суті прийнятих рішень, в публікації скомпоновану ту інформацію, котра б викликала заперечення читача, а також ту, підстав для якої взагалі немає. Наприклад, є посилання на заяву «Про військове питання», хоч з цього приводу конференція ніякого документа не приймала, зробила лише доручення Політради.

Ще раз повторюю, настав час об'єднуватися. Іншого шляху не існує.

Бесіду вела Світлана ПИСАРЕНКО, парламентський оглядач «Голосу України».

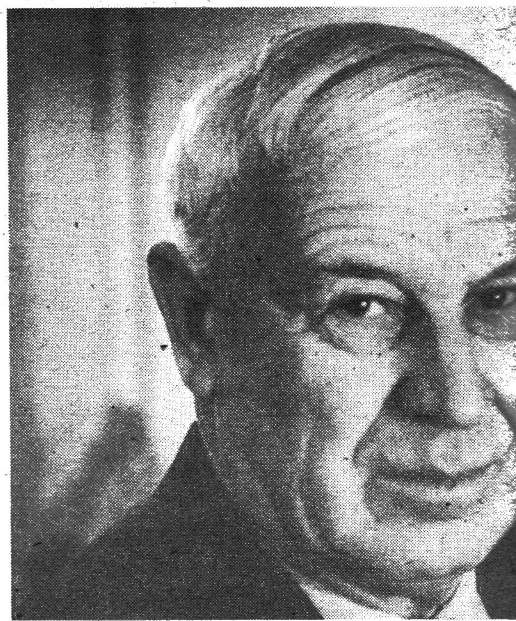
З 12 червня «Голос України» друкує матеріали під рубрикою: «Актуальні діалоги: що робити далі?». Цикл почато бесідами з колишнім головою уряду народним депутатом України Віталієм Масолом та доктором ек[illegible] наук Володимиром Черняком.

16 червня під цією рубрикою виступили заступник голови Народного руху України Олександр Лавринович і народний депутат України, заступник голови фракції Руху у Верховній Раді Микола Поровський.

Сьогодні ми надаємо газетні шпальти голові Соціалістичної партії України Олександру Морозу та голові Української селянсько-демократичної партії Сергію Плачинді.

Голова Української селянсько-демократичної партії Сергій ПЛАЧИНДА:

«ДАВАЙТ... МИСЛИТИ ДЕРЖАВНО...

— Сергію Петровичу, ейфорія після проголошення незалежності України давно минула, й натомість сьогодні маємо дещо протилежне тому, на що всі ми сподівалися... Українська селянсько-демократична партія вважає себе опозиційною силою в Україні. Чи конструктивною?

— Сама по собі опозиція обов'язково потрібна. Це ж найперша ознака демократичності суспільства. Ми також вважаємо себе опозиційною партією і багато з чим не погоджуємося. Скажімо, в даний час ми проти відкритих кордонів, бо саме через це, на нашу думку, триває пограбування України. Ми проти односторонніх уступок, як це відбувається, наприклад, з ядерною зброєю. Україна роззброюється в той час, коли Росія, навпаки, озброюється. Це дивно, і ми не можемо цього підтримати.

Але це не означає, що наша партія проти всього, що б не робив наш уряд чи Президент. Наведу такий приклад: 5 березня цього року Леонід Кравчук пропонує на Верховній Раді ввести в країні надзвичайний економічний стан. І тут з'ясовується: народні депутати не розуміють, що це таке. Ми ж швидко зібралися, розробили свою концепцію і передали її помічникові Президента. Отже, ми і підтримуємо, і щось заперечуємо. Я особисто так розумію конструктивну опозицію.

Сьогодні і наш парламент, і уряд, і сам Президент не мають чітких орієнтирів. Яка ж наша мета? На мій погляд, це наш український капіталізм семиренківського типу. Ми не тішимо себе ілюзіями, розуміючи, що світовий капіталізм дуже жорстокий. І на це треба зважати. Для прикладу, в заяві Буша і Кравчука є один малопомітний пункт, за яким ми гарантуємо вклади підприємців США. А зворотних гарантій немає! Та, маючи таку жахливу економіку, як наша, дуже важко щось гарантувати. І є серйозна загроза вже завтра опинитися в іншій економічній залежності — від Міжнародного валютного фонду. Тому ці аспекти треба дуже детально і скрупульозно продумувати.

Щодо внутрішньої ситуації, то перше, що потрібно зробити — це запровадити на Україні надзвичайний економічний стан. Саме заради того, щоб хоч якось врегулювати нашу до краю розбалансовану економіку і досягнути паритету між містом і селом. По-друге, швидко ввести власну валюту. Є думки спеціалістів, що не варто поспішати, що потрібно мати накопичення. За нормальних умов, може, воно й так. Та в цій ситуації нам треба швидко звільнитися від рубля, бо в суверенній державі неможливе двовладдя, навіть тривладдя (ще ж долари ходять) валюти.

Ще одне. Колгоспно-радгоспна система тяжко хвора і рано чи пізно має вмерти. То навіщо вже сьогодні уряд вкладає в неї гроші, кому це потрібно? Тим часом триває дискримінація фермерства, і не тільки з боку уряду. На третьому з'їзді РУХу жодному фермерові, жодному селянинові не дали слова. І взагалі селян на цьому з'їзді було всього чотири відсотки. А тим часом один фермер оголошує голодовку, інший ставить ультиматум аж до самоспалення, безкінечні суди фермерів з колгоспами — це ж жахливі речі!

Приватизація колгоспів-радгоспів, яка вже розпочалася, це, на мій погляд, вихід із становища на перехідний період. Але стратегічно, якщо дивитися в майбутнє, — перспектива за фермерством. Ще на початку існування нашої партії ми звернулися до двох науково - дослідних інститутів з проханням зробити нам статистичне опитування. І виявилося, що за обома опитуваннями, які велися автономно, шість відсотків працездатного населення України (від 23 до 45 років) може, вміє і хоче працювати на землі. Це той «золотий фонд», який і порятує наше сільське господарство і нас усіх.

Друге — це акціонерні товариства типу «місто — село», як ми їх назвали. Як з'ясувалося, ми рвемося у відчинені двері, бо у світовій практиці подібне вже давно існує. Таку модель господарювання, яке уникло б кредитної кабали, створив, скажімо, професор Рей Криштоф, про що я довідався у Брюсселі. До акціонерного товариства входить фермер (безпосередній товаровиробник), переробник сільськогосподарської продукції і власник техніки (будь-яке підприємство). **Для останнього це вигідно ще й тим, що він отримує свіжі продукти набагато дешевше, ніж на ринку. І всі троє мають дивіденди.** У Франції, наскільки мені відомо, переважна більшість фермерів перейшла на таку форму господарювання.

Щодо «тіньового» Кабінету міністрів, то ми вже пропонували створити такий тріумвірат: Черняк, Пилипчук і Юхновський. На мій погляд, ці люди могли б сьогодні кардинально змінити ситуацію в країні, і саме вони — реальні кандидати на пост Прем'єр - міністра України.

Однак треба зважати й на те, що у нас дуже консервативні місцеві Ради. Тепер з'явилися представники Президента, які у своїй більшості теж консерватори.

Але на даному етапі президентське правління — позитивний чинник. Сьогодні нам необхідний елемент автократичного управління. Бо якщо хоча б автократичними методами не збалансувати внутрішню с... знову станем... лежною вже ... Росії, а й від... талу.

Неминучі, ... флікти, скаж... ставниками П... сцевими Ра... що не прислу... шого голосу. ... ли, ідею тако... демократично... Народне Віч... ганні має бу... ний контроль... відіграти сво... тії і РУХ, що... будь-яку дикт...

Взагалі на... то визначитис... ємо, і рішуч... ти. Бо в зар... лістів і бізне... побоювання, ... можемо повер... тарної псев... системи. Це ... якоюсь міро... економіку. З... треба пам'ята... капіталізм —... остерігатися, ... мо, цей Між... ний фонд зо... нув. Тому д... все розрахов... сили і мисли... в нас же пон... діють, тому ш... муються сам... вважаю, що ... ди вже час ле... силити націо... ганду. На на... жавною ід... бути українс... лізм. Адже ... пає з усіх ... трібно щось ... вити. Чому ... віністична ... вона поклика... це набагато ... час, готуючи... з'їзду партії, ... готуємо абсо... граму, в які... ну оцінку і ... строві, і ост... ким подіям...

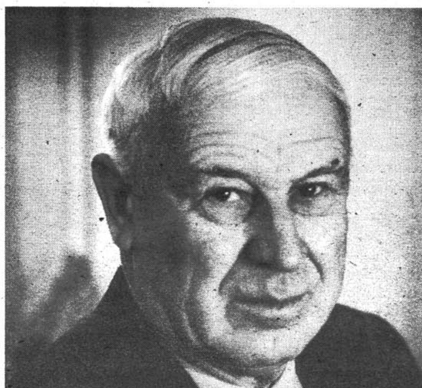
Юрі... спеціальни... дент «Гол...

ГОЛОС України

Петровичу, ей-
проголошення
України давно
омість сьогодні
ротилежне то-
ми сподівали-
ка селянсько-
партія вважає
ною силою в
нструктивною?
собі опозиція
отрібна. Це ж
нака демокра-
льства. Ми та-
себе опозицій-
багато з чим
ся. Скажімо, в
проти відкри-
бо саме через
думку, триває
України. Ми
онніх уступок,

як це відбувається, наприклад, з ядерною зброєю. Україна роззброюється в той час, коли Росія, навпаки, озброюється. Це дивно, і ми не можемо цього підтримати.

Але це не означає, що наша партія проти всього, що б не робив наш уряд чи Президент. Наведу такий приклад: 5 березня цього року Леонід Кравчук пропонує на Верховній Раді ввести в країні надзвичайний економічний стан. І тут з'ясовується: народні депутати не розуміють, що це таке. Ми ж швидко зібралися, розробили свою концепцію і передали її помічникові Президента. Отже, ми і підтримуємо, і щось за-

Голова Української
...ко-демократичної партії
Сергій ПЛАЧИНДА:

«ДАВАЙТЕ ...ИСЛИТИ ДЕРЖАВНО...»

...«Голос
... матері-
...ою: «Ак-
... що ро-
...кл почато
колишнім
народним
...іїни Ві-
...та док-
... наук
...ерняком
...цією ру-
...или за-
Народно-
...и Олек-
...вич і на-
... Украї-
... голови
Верховній
...ровський.
... надаємо
... голові
... партії
...дру Мо-
Українсь-
...демокра-
...ргію Пла-

перечуємо. Я особисто так розумію конструктивну опозицію.

Сьогодні і наш парламент, і уряд, і сам Президент не мають чітких орієнтирів. Яка ж наша мета? На мій погляд, це наш український капіталізм семиренківського типу. Ми не тішимо себе ілюзіями, розуміючи, що світовий капіталізм дуже жорстокий. І на це треба зважати. Для прикладу, в заяві Буша і Кравчука є один малопомітний пункт, за яким ми гарантуємо вклади підприємців США. А зворотних гарантій немає! Та, маючи таку жахливу економіку, як наша, дуже важко щось гарантувати. І є серйозна загроза вже завтра опинитися в іншій економічній залежності — від Міжнародного валютного фонду. Тому ці аспекти треба дуже детально і скрупульозно продумувати.

Щодо внутрішньої ситуації, то перше, що потрібно зробити — це запровадити на Україні надзвичайний економічний стан. Саме заради того, щоб хоч якось врегулювати нашу до краю розбалансовану економіку і досягнути паритету між містом і селом. По-друге, швидко ввести власну валюту. Є думки спеціалістів, що не варто поспішати, що потрібно мати накопичення. За нормальних умов, може, воно й так. Та в цій ситуації нам треба швидко звільнитися від рубля, бо в суверенній державі неможливе двовладдя, навіть трривладдя (ще ж долари ходять) валюти.

Ще одне. Колгоспно-радгоспна система тяжко хвора і рано чи пізно має вмерти. То навіщо вже сьогодні уряд вкладає в неї гроші, кому це потрібно? Тим часом триває дискримінація фермерства, і не тільки з боку уряду. На третьому з'їзді РУХу жодному фермерові, жодному селянинові не дали слова. І взагалі селян на цьому з'їзді було всього чотири відсотки. А тим часом один фермер оголошує голодовку, інший ставить ультиматум аж до самоспалення, безкінечні суди фермерів з колгоспами — це ж жахливі речі!

Приватизація колгоспів-радгоспів, яка вже розпочалася, це, на мій погляд, вихід із становища на перехідний період. Але стратегічно, якщо дивитися в майбутнє, — перспектива за фермерством. Ще на початку існування нашої партії ми звернулися до двох науково - дослідних інститутів а проханням зробити нам статистичне опитування. І виявилося, що за обома опитуваннями, які велися автономно, шість відсотків працездатного населення України (від 23 до 45 років) може, вміє і хоче працювати на землі. Це той «золотий фонд», який і порятує наше сільське господарство і нас усіх.

Друге — це акціонерні товариства типу «місто — село», як ми їх назвали. Як з'ясувалося, ми рвемося у відчинені двері, бо у світовій практиці подібне вже давно існує. Таку модель господарювання, яке уникло б кредитної кабали, створив, скажімо, професор Рей Криштоф, про що я довідався у Брюсселі. До акціонерного товариства входить фермер (безпосередній товаровиробник), переробник сільськогосподарської продукції і власник техніки (будь-яке підприємство). Для останнього це вигідно ще й тим, що він отримує свіжі продукти набагато дешевше, ніж на ринку. І всі троє мають дивіденди. У Франції, наскільки мені відомо, переважна більшість фермерів перейшла на таку форму господарювання.

Щодо «тіньового» Кабінету міністрів, то ми вже пропонували створити такий тріумвірат: Черняк, Пилипчук і Юхновський. На мій погляд, ці люди могли б сьогодні кардинально змінити ситуацію в країні, і саме вони — реальні кандидати на пост Прем'єр - міністра України.

Однак треба зважати й на те, що у нас дуже консервативні місцеві Ради. Тепер з'явилися представники Президента, які у своїй більшості теж консерватори.

Але на даному етапі президентське правління — позитивний чинник. Сьогодні нам необхідний елемент автократичного управління. Бо якщо хоча б автократичними методами не збалансувати внутрішню ситуацію, то ми знову станемо колонією, залежною вже не тільки від Росії, а й від світового капіталу.

Неминучі, звичайно, й конфлікти, скажімо, між представниками Президента і місцевими Радами. І шкода, що не прислухаються до нашого голосу. Ми продумували ідею такої контролюючої демократичної інституції, як Народне Віче. В цьому питанні має бути саме народний контроль, і тут повинні відіграти свою роль всі партії і РУХ, щоб унеможливити будь-яку диктатуру.

Взагалі нам спочатку варто визначитися, що ми будуємо, і рішуче про це заявити. Бо в зарубіжних спеціалістів і бізнесменів все ще є побоювання, що ми знову можемо повернути до тоталітарної псевдосоціалістичної системи. Це їх відлякує і теж якоюсь мірою гальмує нашу економіку. З іншого боку, треба пам'ятати, що світовий капіталізм — то не мед, і остерігатися, щоб нас, скажімо, цей Міжнародний валютний фонд зовсім не роздягнув. Тому давайте перш за все розраховувати на власні сили і мислити державно! А в нас же поки що закони не діють, тому що всі вони гальмуються саме на місцях. Я вважаю, що наші місцеві Ради вже час переобирати. І посилити національну пропаганду. На наш погляд, державною ідеологією мав би бути український націоналізм. Адже шовінізм наступає з усіх боків, і нам потрібно щось йому протиставити. Чому така сильна шовіністична пропаганда? Бо вона покликана руйнувати, а це набагато легше. В даний час, готуючись до третього з'їзду партії, ми, відповідно, готуємо абсолютно нову програму, в якій даємо політичну оцінку і подіям в Придністров'ї, і останнім кримським подіям...

Розмову вів
Юрій НЕСТЕРЯК,
спеціальний кореспондент «Голосу України».

З історії УПА

СЕРЕД БУРІ,

або Що читали «вороги народу»?

— Ви, будь ласка, у вільну хвилину перегляньте цього зошита. Як воно там по-науковому називається? Мемуари, чи що?..

Так сказав мені реабілітований волинянин Михайло Дудич. Відмовити людині, котра пройшла через страхіття сталінських таборів, я не зміг. Але й часу для читання товстого зошита відразу не знайшлось. Якось удома, майже опівночі, натрапив на нього і взяв у руки. Відірватися не зміг, доки не дочитав до кінця — так просто, правдиво, щиро і переконливо написано. Не тільки читав, дещо й виписав.

...Микола Дудич, старший брат пана Михайла, був районним провідником ОУН—УПА в Старосамбірському районі на Львівщині (псевдо «Залізняк»). Ось два короткі фрагменти спогадів Михайла Дудича про брата. Характеризує його ще до першого приходу більшовиків, до 1939 року: «Багато читав і виписував «Самоосвітник», який видавала «Просвіта». В ньому були матеріали з історії, математики, фізики, хімії. Це був чудовий журнал».

Другий спогад за Миколу Дудича припадає на 1947 рік. «Через кілька днів Микола знов прийшов і на цей раз запропонував мені піти з ним до його «хати» і подивитися, як він живе». Я з охотою погодився. «Хата» виявилася землянкою в глухому лісі, на схилі гори. Розміри її були десь 3×3 метри. Були нари, «буржуйка», а на полицях під стелею багато книжок.

У землянці переховувалися ще три повстанці: Григорій Кміть (псевдо «Голуб»), Нестор Нeньо («Іван») і Микола Кміть («Карпо»). Я виявився п'ятим, і на нарах вночі за браком місця ми вже спали «валетом». Їсти варили тільки вночі (вдень видно дим), а вдень підігрівали їжу на спиртівці.

Випав свіжий сніжок, ми цілий тиждень нікуди не ходили, щоб не наробити слідів. Читали книжки, грали в шахи, а ще співали пісень. Прекрасний голос був у «Карпа», і мені дуже подобалось, як вони з братом Миколою виконували пісню «Ой, закувала та сива зозуля».

Михайло Дудич не пише, що ж вони читали тоді у замаскованій землянці. Гадаю, відповісти на це питання можуть розсекречені недавно луцькі архіви колишнього КДБ. Тут збереглося чимало літератури, вивезеної з розгромлених бункерів і землянок, знайденої у вбитих чи відібраної у живих вояків УПА.

Ось одна з таких знахідок — літературний збірник «Серед бурі», виданий у Львові коштом товариства «Просвіта» в 1919 році. Його відкриває відомий вірш Олександра Олеся «Воскресла, воскресла!». Надзвичайно сучасно звучать рядки цього твору про Україну:

> Воскресла, як мрія, оплакана кров'ю,
> Згадалась, як казка, забута давно,
> Вернулась, як бранка в свій стан з хоругвою,
> Влетіла, як пташка весною в вікно.

Є в збірнику статті та вірші докторів Гаврила Костельника і Володимира Охримовича, стаття Олександра Барвінського «Змагання України до державної самостійності після Переяславського договору», історичні розвідки Я. Гординського «Україна і Московщина» та Д. Долинського «Крик життя» (огляд подій на Україні за 1918—1919 роки). У збірнику видруковані всі універсали Центральної Ради, він гарно ілюстрований.

Є в ньому прекрасне дослідження М. Возняка «Любов до рідного краю в новій українській поезії». Автор починає свій аналіз від І. Котляревського та П. Куліша, а закінчує прикладами з творчості своїх сучасників. Сотні, тисячі людей зачитувалися цим збірником протягом тридцяти років, але, знаючи ціну цій книжці, добре її берегли — вона й сьогодні в непоганому стані.

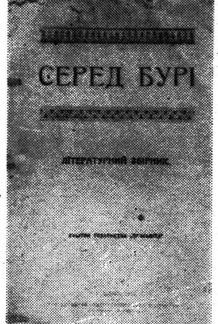
Закінчити хочу поетичними рядками Б. Грінченка, знайденими у тому ж літературному збірнику «Серед бурі»:

> Коли палко і щиро кохаєш
> Ти убогий і рідний свій люд,
> То невже ти ще досі не знаєш,
> Що любов може гори звернуть?

Ось чим зачитувалися так звані «вороги народу» у так званих «бандформуваннях ОУН—УПА». Ось чим треба наповнити шкільні букварики. Щоб і душі виповнилися...

Мирон КОЗАК,
журналіст.

Луцьк.

На знімках: титульний лист збірника «Серед бурі»; вірш О. Олеся.

Фотокопії
Миколи ЗІНЧУКА.

О. Олесь

Воскресла, воскресла!

Воскресла, воскресла!... Най дзвони лунають
Най ллєть ся громами по сьвіту луна,
Най небо, най сонце, най зорі сьпівають[:
Воскресла, воскресла, воскресла Вона!
Воскресла, як мрія, оплакана кровю,
Згадалась, як казка, забута давно,
Вернулась, як бранка в свій стан з хоругвою,
Влетіла, як пташка весною в вікно.
Воскресла, воскресла! Най душі радіють,
Най сонця усьмішку ліймають уста
І нею всю землю, весь сьвіт обіймають;
Се друге ясне воскресіння Христа.

«ДОБРИВА» ДЛЯ ДЕНДРОПАРКУ

Екологія

Щороку дендропарк «Олександрія» відвідують близько ста тисяч екскурсантів. Створений він був руками кріпаків поблизу Білої Церкви на березі Росі наприкінці вісімнадцятого століття. Красою його милувалися ще Шевченко й Пушкін. І сьогодні він знаменитий мальовничими ландшафтами, віковою дібровою, декоративними насадженнями. А до того ж тут цікаві архітектурні споруди — колонада «Луна», павільйон «Ротонда», Китайський місток, чимало оригінальних скульптурних груп, красиві ставки, водоспади, водомети...

Втім, «Олександрія» — це насамперед серйозна наукова установа. Працюють тут, як визначено в офіційному Положенні, над збереженням, вивченням і збагаченням у штучних умовах різних рослинних ресурсів для найбільш ефективного наукового, культурного і господарського використання.

Лиха доля свого часу не обминула цю природну перлину. У період революції і громадянської війни парку було завдано істотної шкоди. Спалили та пограбували палац, знищили чимало цінних насаджень. Друга трагічна хвиля пов'язана з німецькою окупацією. Постраждали насадження, загинули рідкісні екзоти. Як художній витвір парк був на межі загибелі.

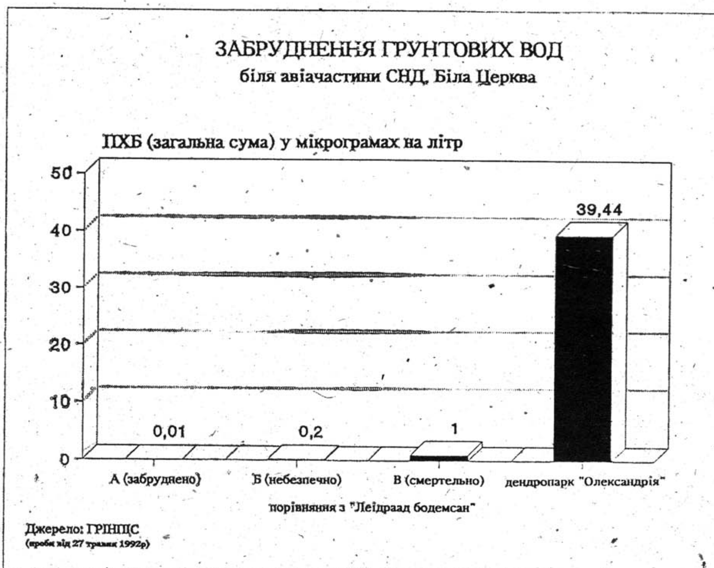
Маємо вклонитися ентузіастам, які порятували це природне і рукотворне диво в післявоєнний час. Відродили на радість людям палац, скульптури і водограї. А на експозиційних ділянках і плантаціях зібрали основні види і форми тополь, квітуючих чагарників. Щороку з навколишніх лісів привозили й вручну висаджували тисячі підсніжників, конвалій, дзвіночків, ірисів.

І ось уся ця збережена краса знову під загрозою.

Дендропарк постійно й інтенсивно забруднюється нафтопродуктами і важкими металами з території двох військових частин, розташованих поряд. Розмістили їх тут в останні роки війни, і тоді, звісно, ніяких очисних споруд не будували. І за останні майже півстоліття серйозних змін тут не сталося.

Спеціалісти Мінприроди і Держкомгеології України встановили, що винуватцями забруднення є саме гальванічний цех та склад пально-мастильних матеріалів військових частин.

Роботи по нейтралізації шестивалентного хрому тут не проводять, вентиляція цеху вийшла з ладу, шлаки, що містять хром, не вивозять. Для вловлювання нафтопродуктів побудували примітивний вловлювач. А ті нафтопродукти, що його минають і виходять згодом на поверхню грунту, просто спалюють на території самого ж дендропарку, що суперечить природоохоронним нормам.

Порівняння забруднення грунтових вод у білоцерківському дендропарку поліхлорбіфенілами (ПХБ) з міжнародними критеріями безпеки. Науковці Грінпісу, які недавно провели дослідження біля військової бази, вважають, що забруднення води саме ПХБ є найнебезпечнішим.

Командування ж військово-повітряних сил колишнього союзного міністерства оборони ніякої програми науково-проектних заходів для ліквідації забруднення дендропарку і ріки Рось не розробляло і робіт таких не фінансувало.

Тому вміст шестивалентного хрому і в підземних водах, і в каскаді декоративних та рибоводних ставків «Олександрії» в тисячі разів перевищує гранично допустимі концентрації.

Забруднені підземні води просуваються до дендропарку, в бік Росі і охоплюють дедалі більшу територію унікального парку. До того ж забруднення Росі нафтопродуктами і важкими металами становить серйозну небезпеку для здоров'я населення Білої Церкви, адже двісті тисяч її жителів використовують воду ріки для питних потреб.

Враховуючи надзвичайну гостроту ситуації, Міністерство охорони навколишнього природного середовища України закрило строком на три місяці гальванічний цех. Дано розпорядження провести за цей час його реконструкцію, затвердити проект тимчасового поховання шлаків.

Оскільки військові частини, про які йде мова, входять до складу об'єднаних збройних сил СНД, міністр Ю. Щербак направив листа головнокомандуючому маршалу Є. Шапошникову з настійною вимогою терміново розробити і здійснити конкретні заходи для локалізації та припинення забруднення, усунення його наслідків. Інакше, наголошується в листі, Мінприроди, керуючись природоохоронним законодавством України, буде вимушене вжити заходів по припиненню експлуатації об'єктів цих військових частин.

Анатолій АНДРІЄНКО,
прес-центр Мінприроди України.

Наш дайджест

С ПРИВЕТОМ ИЗ ГОРОДА ГЛУПОВА

Иду я из приватизированного гастронома, счастливая и довольная. Всего-то час в очереди за пачкой чая отстояла! Трудовой коллектив, взявший гастроном в аренду, работает теперь по-новому: раньше пачку чая продавщица тебе швыряла из-за прилавка в морду, а теперь мечет на прилавок, не целясь, будто и не хочет тебя не только что убить, но даже и глаз тебе выбить! Благолепие!

По пустой площади около гастронома пятеро милиционеров прогуливаются: следят, чтобы бабка с укропом, выращенным на своем балконе, где-нибудь не притулилась в интересах совершения преступной сделки с несознательным покупателем. Если б милиционеров было не пятеро, если б были они без дубинок, кто-нибудь из прохожих непременно бы такой вредоносной бабке сунул трешку, а пучок укропа упрятал бы в сумку. Без визы главного санитарного врача Москвы, знаменитого доктора Шестопалова! И отравился бы, вполне возможно, экологически нечистым продуктом. Подумать страшно.

Иду я, словом, размышляя, что мне лучше сделать из пачки чая — суп или котлеты, и тут подходит ко мне одна гражданка. «Вы, говорит, будете воевать с Башкортостаном?» — «Ни за что, — отвечаю. — Я за мир во всем мире. Тем более Башкортостан — это ведь где-то за углом, да? Это мы сейчас в гастрономе с гражданами суверенного Башкортостана вместе от продавщиц уворачивались? Нет, говорю, не буду, и не уговаривайте». А та гражданка мне и говорит: «Ах, так?! Тогда мы лишаем вас московской прописки!» Ладно, думаю, я вам, гадам, отвечу...

Прихожу домой — объявляю голодовку. Близкие мои проводят митинг — решают единодушно поддержать. Потому, во-первых, что каждому советскому человеку полезно пару недель поголодать, тогда, может, проявится, где у него какая часть тела, и портным станет яснее, от каких пор начинать юбку или там брюки. А во-вторых, потому мои близкие одобрили мою инициативу, что им очень хочется, чтобы про них в газетах писали.

Это был сон? Но кто теперь скажет мне, где у нас сон, а где явь?

Две недели по разным программам радио и телевидения рассказывают про генерала Кузнецова.

Командующему корпусом в Крыму предложили большое повышение по службе в армии Украины. А он, его солдаты и офицеры, присягнувшие на верность Украине, решили от повышения по службе отказаться. Ну это ведь обыкновенно, тут ничего необычного нет, в армии так и бывает: кого-нибудь хотят повысить по службе, а повышаемый говорит, что, мол, не стоит, я тут посижу...

Зато потом начались не совсем стандартные вещи. Не желая повышения мужу по службе, пригрозила голодовкой жена генерала и предупредила, что детей тоже не будет кормить. Тут генерал вспомнил, что один человек его спрашивал: готов ли он, генерал, воевать с Россией? Генерал не знает, кто был этот человек, но, кажется, помощник министра обороны Украины Мулява. И это совершенно несущественно, кто задал такой антипатриотический вопрос генералу, потому что, если кто-то задал, — надо голодать. Тут просто выбора нету.

И генерал со своими солдатами и офицерами теперь сидят в здании штаба. Голодают. Выйти не могут. Потому что от командования корпусом министр обороны Украины генерала отстранил. И если генерал из штаба выйдет — все, отстранен. А если он сидит в штабе, если вокруг него верные офицеры и солдаты, если все они дружно голодают — то, значит, командующий корпусом как раз и командует корпусом. Так сказать, боевая готовность номер один.

На просторах родины чудесной многое осталось по-прежнему, но представление о нормах, нормальности стало очень далеким от общечеловеческого.

Провести полмесяца в праздности, фейерверках и шествиях, когда весь мир по сусекам собирает для нас продукты, — нормально. Перемешать фейерверки и шествия стонами, что все мы здесь, сироты, погибаем, — нормально. Объявлять свой обком КПСС парламентом, а себя президентом — общепринято. Отменять в своей губернии указы настоящего президента — обыкновенно. После долгих парламентских дискуссий принимать законы типа «каждый, имеющий надобность утереть свой нос — да утрет» и не принимать законы типа «за подстрекательство к бунту — тюрьма, а за разжигание войн — еще хуже тюрьма» — парламентская демократия. Дубинками разгонять с улиц продавцов и покупателей — свобода торговли. Передача магазинов в собственность тем, кто в них десятки лет не торговал и воровал, — приватизация. Переименование министерств в концерны — сокращение бюрократического аппарата. Выделение свалки радиоактивных отходов, чтоб там с комфортом поселились бывшие репрессированные народы, — искупление вины государства перед этими народами. Тысячи коммунистов под красными знаменами маршируют по площади, где ненавидящий их народ хочет мирно повеселиться, плюют в этот народ, топчут ногами флаги Свободной от них, коммунистов, России — демократия.

Все было бы печально и страшно, если бы не было до такой степени глупо и бестолково. Во всем этом при желании можно было бы углядеть и заговоры, и попытки реванша, и угрозу будущему. Но я вижу во всем этом одного Салтыкова-Щедрина, давным-давно сказавшего, что все стремительно меняется в России и каждый день приносит новые события, а как оглянешься вокруг — все как было сто лет назад, так и есть.

Татьяна ИВАНОВА.
г. Глупов.
(Еженедельник «Новое время», май 1992).

До уваги керівників підприємств, організацій та приватних осіб

Виробниче об'єднання "РИНО-ЦЕНТР"

постачить яку завгодно імпортну продукцію і комплектуючі вироби по всіх галузях промисловості.

"Рино-Центр" має широкі зв'язки з провідними закордонними фірмами. Забезпечує поставки за низькими цінами і в найстисліші строки.

Сьогодні ви можете придбати:

- відеокамери "Panasonic NV-M7 EN" по ціні 181 тис.крб.;
- високоякісні системи супутникового ТБ "SEVEN STARS" — 55 тис.крб.;
- професійні студійні стойки "SEVEN STARS" для приймання супутникового ТБ на чотири канали з розгалужувачем — 78 тис.крб.;
- монтажний комплект для складання телефону-трубки — 260 крб.;
- настільні телефонні апарати КТ-8686 — 780 крб.;
- конвертори для систем супутникового ТБ фірми "GARDINER" (виробництво США) Кш–1,0 дБ, Кус–56 дБ — 14-15,5 тис.крб.;
- поляризатори частотно-незалежні електромагнітні Косл–0,15 дБ, Кпод–30 дБ — 1640 крб.;
- мікросхеми НУВ 41256-10 фірми "SIEMENS" (аналог К 565 РУ 7) — 180-220 крб.;
- мікросхеми NMC 2764-20 (аналог К 573 РФ 4-6) — 250-350 крб.;
- мікросхеми 8250 — 380-420 крб.;
- мікросхеми 4416 — 250-300 крб.;
- мікросхеми Z 80A — 200-250 крб.;
- конденсатори "PHILIPS" від 22 pF до 68 000 pF — 3,14 крб.;
- конденсатори К 50-35 вся шкала — 6-72 крб.;
- кришки поліетиленові для банок — 1,50 крб.

Ціни наведено з урахуванням ПДВ.

Жодних обмежень нема!

Заявки надсилайте на адресу: 252126, Київ-126, а/с 504/8.
Довідки по тел.: (044) 276-21-76, 276-50-75;
факс 276-21-76.

mazda

Дизельный седан "MAZDA 323"

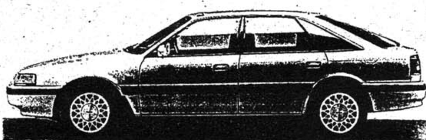

КОМПАНИЯ «МИНОЛТА-ТРЕЙДИНГ-УКРАИНА», ГЕНЕРАЛЬНЫЙ ДИСТРИБЬЮТОР АВТОМОБИЛЕЙ «МАЗДА», ПРЕДЛАГАЕТ ВАШЕМУ ВНИМАНИЮ НОВЫЕ ЯПОНСКИЕ АВТОМОБИЛИ «МАЗДА-323» И «МАЗДА-626».

На дорогах Украины сегодня уже работают 500 легковых автомобилей, проданных нашей компанией. Они отлично показали себя в наших дорожных и климатических условиях. Все автомобили дизельные, адаптированные к потреблению местного дизельного топлива. Компания предоставляет гарантию на 18 месяцев или 50000 километров.

Телефон департамента «МАЗДА» компании «МИНОЛТА-ТРЕЙДИНГ-УКРАИНА» 553-08-55, телефакс **550-02-03**.

5-дверный дизельный хэтчбек "MAZDA 626"

Совместное украинско-бельгийское предприятие

«АРГО ТРЕЙДИНГ ЛТД»

и английская фирма

«КОММОДИТИ СЕРВИСИЗ ИНТЕРНЕЙШНЛ»

приглашают посетить новый фирменный магазин по адресу: г. Киев, ул. Крещатик, 15 (пассаж).

Вашему вниманию предлагаются высококачественные товары ведущих фирм мира.

Оплата в СКВ.

Оптовым покупателям предоставляется скидка.

Контактный телефон: (044) 227-63-82.

Солотвинський лісокомбінат реалізує:

— паркет щитовий художній вартістю 871 крб. за квадратний метр;
— стільці м'які — від 595 до 910 крб. за штуку;
— портрети Шевченка, Франка — 85 крб. за штуку;
— ящики для квітів дерев'яні — 45 крб. за штуку;
— ліжка дитячі з матрасиком — 538 крб. за штуку;
— стільці тверді розкладні — 343 крб. за штуку.

Наша адреса: 285051, Дзвиняч Богородчанського району, Івано-Франківської області.

Відділ збуту: 2-36.

Фирма ФРОГГЕР реализует:

Телефакс Audiovox 2000
— 32-разрядный дисплей/время, дата, сервисные сообщения;
— 100 номеров памяти;
— автоматический прием информации от 10 абонентов;
— передача документов в любое время в ваше отсутствие;
— внешняя телефонная функция;
— совместимость со стандартом G3;
и многое другое.

Гарантийное обслуживание 1 год.

Послегарантийное обслуживание.

Цена 85 тыс. руб. и ниже.

Скидка для оптовых покупателей.

Компьютеры IBM PC/AT 386 США, МВ.

Тел. 265-25-21, 220-49-66, 264-25-52.

Малому предприятию МЕХСТРОЙ требуются для работы вахтовым методом по 15 дней высококвалифицированные специалисты:

машинисты экскаваторов ЭО-5124, Э-652;
машинисты самоходных скреперов Д-357;
машинисты прицепных скреперов К-701;
машинисты бульдозеров Т-130;
машинисты автогрейдеров;
водители КРАЗ-256;

строймастера, знакомые с дорожным строительством;
механики дорожно-строительной техники.

Оплата по договоренности.

Справки в Киеве по телефону 471-56-11.

Поспішайте придбати "LIAZ" у Києві!

Вантажні автомобілі з дизельними двигунами: рефрижератори, самоскиди, тягачі, трейлери, лісовози фірми "LIAZ" (Чехо—Словаччина) чекають на покупців у Києві.
Ці машини відповідають світовим стандартам за технічними та екологічними характеристиками, економічні в експлуатації.
Панове! У Вас є можливість придбати вантажні автомобілі "LIAZ"

з 23 червня по 17 липня 1992 року на виставці–продажу в Києві.

Оплата у ВКВ, можливі бартерні угоди.
Виставка працює щодня з 10 до 17 години.
Вихідні: субота, неділя.

Наша адреса: Київ, пр.Перемоги, 52/2.
Телефон: 446–53–53
Факс: 446–62–19

Організація укладає договори щодо поставки автопаливозаправників **АТЗ-4-131.**

Одержання зі складу в Умані.

Телефони: 047-44-5-51-80
047-44-5-22-54

Организация со склада в Киеве продает по самым низким ценам в Украине телефаксы:

Самсунг ФХ-2100,
Самсунг ФХ-2200,
Панасоник КХ-Ф50.
Телефон в Киеве: (044) 446-82-86.

Футбол, чемпіонат Європи

ДАТСЬКИЙ СЮРПРИЗ

Нідерланди — Данія. 6:7 (1:2, 1:0, додатковий час — 0:0, пенальті — 4:5). Півфінальний матч.

Нідерланди: Брекелен, ван Тіггелен, Куман, де Бур (Кіфт, 91), Рейкаард, Воутерс, Вітчге, Бергкамп, Гулліт, ван Бастен, Рой (ван т'Схіп, 116).

Данія: Шмайхель, Пехнік, Ольсен, Крістофте, Сівебак, Вільфорт, Йєнсен, Лаудруп (Ельструп, 58), Андерсен (Крістіансен, 71), Ларсен, Повльсен.

Голи: Ларсен (5,33), Бергкамп (23), Рейкаард (87). Пенальті забили: у Нідерландів — Куман, Бергкамп, Рейкаард, Вітчге; у Данії — Ларсен, Повльсен, Ельструп, Вільфорт, Крістофте. Промахнувся ван Бастен (Нідерланди). Попереджено Рейкаарда.

Датські футболісти, які, з відомих причин, в останню мить скочили на підніжку шведського експресу, підносять сюрприз за сюрпризом. Вони досить яскраво зіграли в підгрупі, перекривши шлях до нагород французам, хоч ті вважалися одним з фаворитів чемпіонату. І от сенсаційна перемога в півфіналі над командою Рінуса Міхельса.

Уже в дебюті поєдинку чи не найпомітніший у складі датчан Хрістіан Ларсен красивим ударом головою замкнув чітку передачу з правого флангу.

І надалі «оранжеві» перебували в ролі наздоганяючих. Здавалося, вони все ж врятували матч, коли до завершення другого тайму лишалося три хвилини. Голландці, які на той час перехопили ініціативу і мали достатньо моментів, щоб забити гол, мабуть, поставили на додатковий час. Руд Гулліт і його друзі по команді сподівалися, що заб'ють бодай гол і вирішать півфінальну суперечку на свою користь. Тим більше, що кілька гравців команди Данії зазнали травм, а їхній найкращий захисник Андерсен змушений був залишити поле на ношах. Але додаткові тридцять хвилин нікому переваги не дали.

Долю команд мала вирішити своєрідна лотерея — післяматчеві пенальті. І тут датчани виявилися вправнішими й холоднокровнішими. Вони виконували свою справу чітко і спокійно. А от нерви у видатного голландського футболіста Марка ван Бастена не витримали. Він пробив несильно, і воротар суперника Шмайхель парирував цей удар.

Отже, 26 червня в Гетеборзі в фіналі зустрінуться збірні Німеччини й Данії. Гадаю, що більше хвилюється тепер тренер німців Берті Фогтс. Він, мабуть, добре розуміє, що датчани — випадкові учасники фінальної частини — вже здобули, як мінімум, «срібло», а це саме по собі є чудовим результатом. Тому гратимуть без метушні, розкуто, сподіваючись на власну майстерність і допомогу Бога. Він же поки що був прихильним до них.

Віктор ГЕНЧУК.

ВЕЛОКАРАВАН НА ВУЛИЦЯХ КИЄВА.

Фото Миколи БОЧКА.

СТВОРЕНО ЗБІРНУ

Українська національна асоціація культуризму провела в Чернівцях відбірковий турнір з атлетичної гімнастики. Перемогу в ньому здобули буковинці Віталій Бойчак, Ігор Стоян та кримчанин Вадим Митрошин.

З цих кремезних хлопців укомплектовано збірну України, яка виступить на чемпіонаті світу, що незабаром пройде в Німеччині.

ВДАЛИЙ ДЕБЮТ

У Німеччині завершився перший етап Кубка Європи зі стрільби з лука серед юніорів. За Україну в цих змаганнях виступали буковинські спортсмени. Дебют виявився вдалим. В особистому заліку перемогу здобула чернівчанка Ліна Герасименко. У командному заліку буковинські дівчата посіли друге місце, пропустивши вперед німецьких юніорок.

Василь БАБУХ.

НАТХНЕННЯ.

Фото Миколи БОЧКА.

СПОРТИВНО-МИСТЕЦЬКЕ СВЯТО

У селищі Ланівці, що на Тернопільщині, 26—28 червня пройде турнір-фестиваль, присвячений пам'яті славного сина українського народу Симона Петлюри. До його програми включено й футбольні змагання, у яких планується участь кращих команд Івано-Франківщини, Хмельниччини, Рівненщини, Львівщини, Полтавщини і Тернопільщини. На переможця чекає оригінальний Кубок імені Симона Петлюри, виготовлений майстрами Тернопільського порцелянового заводу та грошовий приз.

Відбудеться конкурс вокально-естрадних ансамблів, кращі з яких також будуть відзначені.

Турнір-фестиваль ставить собі за мету прилучення молоді до справи національного відродження. Запрошуємо на цю імпрезу всіх бажаючих співвітчизників.

Василь НЕРУЧОК,
голова госпрозрахункового мистецько-спортивного клубу «Тризуб», член оргкомітету турніру-фестивалю.

Хокей на траві

«КОЛОС» НЕ ВИЗНАЄ КОМПРОМІСІВ

Завершився розиграш Кубка України з хокею на траві серед жіночих команд. Фінальний матч пройшов у Борисполі, де місцевий «Колос» переміг команду «ОССА-Пединститут» (Суми) — 3:0 (3:0). Голи забили: Цибулько (6,30), Гуда (12).

До цього успіху команду привела заслужений тренер України Тетяна Жук. Велика заслуга в перемозі і президента клубу, заслуженого тренера України Віктора Щегля.

А тепер назвемо прізвища лауреаток: Горохова, Іванова, Сумцова, Валуйська, Калініна, Соловей, Гуда, Охота, Разутова, Михайлова, Жураковська, Білоус, Князєва, Цибулько.

Тетяні Жук у роботі допомагав тренер Олег Пилип'юк.

Перехідна ліга

«БАЖАНОВЦЯ» ВАЖКО ЗУПИНИТИ

Чим ближче до фінішу, тим напруженіше проходять матчі в обох групах. Особливий інтерес викликають зустрічі команд, які претендують на вісім путівок до першої ліги. Запишіть результати 16 туру, матчі котрого відбулися минулої неділі. Група А: «Явір» — «Зірка» — 3:2, «Газовик» — «Олімпік» — 2:1, «Дністер» — «Електрон» — 2:1, «Андезит» — «Промінь» — 3:2. Група Б: «Антрацит» — «Прометей» — 1:3, «Море» — «Бажановець» — 0:4, «Океан» — «Гірник» — 5:1, «Меліоратор» — «Титан» — 1:1.

Дуже заплутане становище у групі А, де кілька команд претендують на лідерство. Поки що попереду йдуть «Газовик» та «Явір», маючи по 19 очок, по 17 — у «Зірки» і «Дністра», 16 — у «Андезита».

У групі Б лідерство «Бажановця» незаперечне. У нього — 21 очко. «Титан» має 18 очок. «Дружба» та «Океан» — по 17, «Меліоратор» і «Прометей» — по 16.

Матчі передостаннього туру будуть зіграні в суботу, 27 червня. Навіть важко сказати, яка гра цього дня буде центральною, бо «Зірка» приймає «Газовик», «Олімпік» на нейтральному полі зіграє з «Дністром», «Бажановець» у себе вдома — з «Океаном», а «Титан» — з «Дружбою».

Що ж, фініш першості в перехідній лізі не просто цікавий, а інтригуючий.

Сергій ЯРОСЛАВОВ.

З ПОТОКУ ПОВІДОМЛЕНЬ

ЛЕГКА АТЛЕТИКА. Третій міжнародний марафон «Білі ночі» виграв у Санкт-Петербурзі 25-річний український спортсмен, киянин Ігор Тижкороб.

У Москві, на стадіоні «Локомотив», проходить чемпіонат СНД — відбірковий турнір на Олімпіаду. Змагання зі штовхання ядра виграв наш земляк Андрій Немчанинов, а його товариш по команді Олександр Клименко був третім. У змаганнях списометальниць наші Ірина Костюченкова та Олена Свеженцева посіли відповідно друге і третє місця, бронзовим виявився фініш для Петра Шафранюка (10000 м).

Інформація з Канади: Бен Джонсон на чемпіонаті цієї країни посів друге місце на стометрівці — 10,16 і здобув путівку до олімпійської Барселони.

ШАХИ. Триває Всесвітня шахова олімпіада. У тринадцятому турі команда України зіграла 2:1 з командою Латвії (одну партію відкладено). Лідирують шахісти Росії — 37 очок. Далі: Вірменія — 32,5, Узбекистан — 32, Ізраїль і США — по 31,5, Боснія і Герцеговіна, Англія, Ісландія та Чехо-Словаччина — по 31, Німеччина і Латвія — по 30,5 (1), Грузія 30,5, Україна — 30 (2).

Наші дівчата переграли спортсменок Казахстану — 2:1 і з 27 очками лідирують у змаганнях, випереджаючи збірну Росії на три очка.

З усіх усюд

НАЗВАНО «ЛИЖНІ СТОЛИЦІ»

Італійський альпійський курорт Сестрієр прийме світовий чемпіонат гірськолижників 1997 року, а світова першість «рівнинних» лижників пройде того ж року в Тронхеймі (Норвегія). Таке рішення прийняла на своїй сесії в Будапешті Міжнародна федерація лиж (ФІС).

До речі, на цьому зібранні до числа членів федерації була прийнята Україна.

ПОПУЛЯРНІСТЬ НЕ ЗВІЛЬНЯЄ ОД ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ

Можливо, одному з найвідоміших австралійських баскетболістів, Тайні Піндеру, який виступає за команду «Уайлдкест» з міста Перта, доведеться на час перервати спортивну кар'єру і замислитись над життям у тюремній камері. Такий поворот у долі улюбленця спортивної фортуни цілком реальний, оскільки суд визнав його сексуальні домагання по відношенню до молодої жінки проступком дуже серйозним. А такий вердинкт має привести до тюремного ув'язнення. Щоправда, суд ще не оголосив свого рішення, а у 36-річного джигуна є можливість затримати його виконання зверненням до апеляційного суду.

Як повідомляє агентство АФП, жертвою «крутого парубка» була 21-річна жінка. Піндер, як розповіла позивачка в поліції, намагався її згвалтувати, коли вона легковажно запросила спортсмена до себе в гості.

Вдалося згвалтування чи ні? Суд в Австралії все одно вважає це тяжким злочином..

БЕККЕР ЗМІНЮЄ ТРЕНЕРА

Цього разу відомий німецький тенісист Борис Беккер відмовився від свого наставника Томаса Шмідта з Чехо-Словаччини. Спортсмен, який протягом останніх років уже змінив кількох тренерів, цього разу не коментував своє рішення. А від попередніх наставників Борис відмовлявся через те, що вони надто його опікали.

«ДРУЗІ НА ВСЕ ЖИТТЯ»

Композитор Ендрю Ллойд Уеббер, автор відомої рок-опери «Ісус Христос — суперзірка», написав пісню для церемонії закриття літньої Олімпіади-92, яку виконуватиме його колишня дружина Сара Брайтман разом з іспанським тенором Хосе Каррерасом.

Назва пісні — «Друзі на все життя». Вона не має ніякого відношення до можливих почуттів Уеббера щодо жінки, з якою він розлучився 1990 року. «Друзі на все життя» — це офіційна олімпійська тема.

ЗАСНОВНИК — ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 252047 Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-89-61, 441-89-46; телефакс — 224-72-54, відділ реклами — 441-89-44.

Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.

Рукописів не повертаємо.

За точність викладених фактів відповідальність несе автор.

Листування з читачами тільки на сторінках газети.

Головний редактор Сергій ПРАВДЕНКО.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.
Індекс 60955.
Загальний тираж 419346.

1 2 3 4 5 6 7 8 9
Комбінат друку видавництва «Преса України».
252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50.
Зам. 0311117.